

495.9164

151951

๕๓

การศึกษาภูมิหลังทางคำภาษา และถิ่นที่อยู่ของผู้ส่งผลกระทบต่อความสามารถ
ด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ในจังหวัดยะลา

ปริญญานิพนธ์

ของ

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915038

- 8 ก.ค. 2526

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต

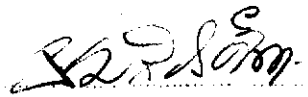
ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

151951

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญหานี้
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

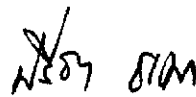
ประธาน

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือและการให้คำแนะนำอย่างดียิ่งจาก
อาจารย์หลายท่าน คือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิยม เรืองจันทร์ อาจารย์อาวุธ วัฒนสิน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ชรรมา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิพุธ โสภวงศ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัน เฑาะพิชัย และรองศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์ จิตพงศ์ ผู้วิจัย
ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ ตลอดจนคณะครู
ทุกท่านในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา โรงเรียนเทศบาล ในเขต
เทศบาล เมืองยะลาที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกทุกประการในการเก็บรวบรวมข้อมูล

นอกจากนี้ ขอขอบคุณผู้ที่ช่วยสนับสนุนให้งานวิจัยได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นคือ ดร.มิลินทร์ สำเภาเงิน
คุณนันทเกียรติ โกศลนิรติวงศ์ คุณสมชัย ไชยกุล คุณไพรัตน์ คงพูล คุณอักษรประเสริฐ
เสนาชูประเสริฐ คุณวิจิตร อักษรชู และผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณพรณี อุปัทม์ ซึ่งให้ความ
ช่วยเหลือท่านกำลังใจมาตลอดทั้งด้านการเรียนและการทำปริญญานิพนธ์

ประยงค์ อุปัทม์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ความหมายของการอ่าน	9
เอกสารและงานวิจัยในต่างประเทศ	10
เอกสารและงานวิจัยภายในประเทศ	15
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	22
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	24
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย	26
การรวบรวมข้อมูล	29
การจัดกระทำกับข้อมูล	30
การวิเคราะห์ข้อมูล	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33

เปรียบเทียบภูมิหลังด้านภาษาและถิ่นที่อยู่	34
เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านตามภูมิหลังด้านภาษา	40
เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านตามภูมิหลังด้านถิ่นที่อยู่	55
5 สรุปผลการศึกษาค้นคว้า อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	59
กลุ่มตัวอย่าง	59
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	60
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
อภิปรายผล	65
ข้อเสนอแนะ	72
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	81

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนนักเรียนจำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน	7
2	จำนวนนักเรียนและจำนวนร้อยละแบ่งตามเขตที่ตั้งโรงเรียน	25
3	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามเขตที่ตั้งโรงเรียน	25
4	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในเขตเทศบาล	26
5	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในเขตสุขาภิบาล	26
6	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในเขตชนบท	27
7	ตารางสรุปการวิเคราะห์ความแปรปรวน	32
8	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโอกาสในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันระหว่าง นักเรียนไทยพุทธกับนักเรียนไทยอิสลาม	34
9	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายละเอียดเกี่ยวกับโอกาสในการใช้ภาษาไทย ในชีวิตประจำวันระหว่างนักเรียนไทยพุทธกับนักเรียนไทยอิสลาม	34
10	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน	36
11	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน	36
12	แสดงค่าเฉลี่ยด้านสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยของ นักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน	37
13	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโอกาสในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน และสิ่งแวดล้อม ที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน	38
14	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยของโอกาสในการใช้ ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน และสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ ภาษาไทยของนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน	39

15	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชายกับ นักเรียนหญิง	40
16	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนไทยพุทธ กับนักเรียนไทยอิสลาม	40
17	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ต่างกันด้าน เพศ และศาสนา	41
18	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้าน การอ่านของนักเรียนที่ต่างกันด้าน เพศ และศาสนา	42
19	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่บิฑามมี การศึกษาต่างกัน	43
20	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถ ด้านการอ่านของนักเรียนที่บิฑามมีการศึกษาต่างกัน	44
21	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่มารดา มีการศึกษาต่างกัน	45
22	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถ ด้านการอ่านของนักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาต่างกัน	46
23	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่บิฑามมีอาชีพ ต่างกัน	47
24	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้าน การอ่านของนักเรียนที่บิฑามมีอาชีพต่างกัน	48
25	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่มารดา มีอาชีพต่างกัน	49
26	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้าน การอ่านของนักเรียนที่มารดา มีอาชีพต่างกัน	50

27	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ใช้ ภาษาพูดที่บ้านต่างกัน	51
28	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถ ด้านการอ่านของนักเรียนที่ใช้ภาษาพูดที่บ้านต่างกัน	52
29	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ใช้ ภาษาพูดกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้านต่างกัน	53
30	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถ ด้านการอ่านของนักเรียนที่ใช้ภาษาพูดกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้านต่างกัน ..	54
31	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ ต่างกัน	55
32	เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถ ด้านการอ่านของนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน	56
33	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ใช้แสงสว่าง ที่บ้านต่างกัน	57
34	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่อยู่ในถิ่นที่มี การคมนาคมสะดวกกับนักเรียนที่อยู่ในถิ่นที่มีการคมนาคมไม่สะดวก	57

ภูมิหลัง

สังคมไทยตระหนักถึงความสำคัญของความสามารถในการใช้ภาษา ทั้งที่คนไทยเข้าใจกันโดยทั่วไปว่า "ผู้ที่ยังไม่รู้ภาษา" นั้น เป็นผู้ที่เราไม่ควรคาดหวังว่า จะทำสิ่งใดอย่างถูกต้อง และยังไม่สามารถที่จะเรียนรู้หรือรับรู้กฎเกณฑ์ของสังคมได้เต็มที่ (คงเกื้อน พันธุมนาวัน 2522 : 1) / การใช้ภาษาที่ช่วย เสริมทักษะ และประสบการณ์ให้บุคคลได้อย่างมากทางหนึ่งคือ การอ่าน การอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านสามารถสะสมความรู้ ความคิดไว้ สามารถรอบรู้สิ่งต่าง ๆ ในสังคมทั้งที่เกี่ยวข้องกับตนเองและผู้อื่น

ในปัจจุบันการอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของบุคคล ทำให้ผู้อ่านสามารถศึกษาวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องส่วนตัวและที่เกี่ยวข้องกับสังคมได้ ทำให้ผู้อ่านเป็นผู้ที่ทันต่อเหตุการณ์และความเปลี่ยนแปลงของสังคม สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง ยิ่งกว่านั้นการอ่านยังช่วยตอบสนองความสนใจและความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นนิสัยของมนุษย์เป็นอย่างดี (ประเทิน มหาจันทร์ 2523 : 5)

การอยู่ร่วมกันในสังคมจำเป็นต้องเรียนรู้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้มีความสงบสุขภายในกลุ่ม ทุกคนควรปฏิบัติตนให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ทางหนึ่งที่สามารถช่วยได้คือ การอ่าน เกรย์ และ รัส (Gray and Reese. 1957 : 9 - 11) กล่าวว่าในสังคมประชาธิปไตย ทุกคนเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ คลอดไปจนถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตนเองด้วยการอ่าน ซึ่งดีกว่าการฟังวิทยุหรือดูโทรทัศน์ ทั้งนี้เพราะถ้าไม่เข้าใจในส่วนใดก็มีโอกาสอ่านซ้ำข้อความนั้น ๆ ได้ ถ้าเป็นปัญหาทางกานเศรษฐกิจ มนุษยชาติ และวัฒนธรรม ผู้อ่านต้องสามารถอ่านอย่างพิถีพิถันเพราะการวิเคราะห์ข่าวนั้นผู้เขียนอาจมีความลำเอียงไปตามทัศนคติของตนที่มีต่อปัญหาและเรื่องราวที่เกิดขึ้น ดังนั้นการอ่านจึงจำเป็นต้องใช้ความคิดไตร่ตรอง

ปัจจัยสำคัญในการศึกษาค้นคว้าเพื่อหาความรู้และการเพิ่มพูนความรู้ให้ตนเอง การอ่านนับว่าเป็นวิธีการที่ให้ความสะดวกและเป็นสิ่งที่ช่วยได้มาก (วิภา บุคคาณะ 2507 : 1) ปัจจุบันการอ่านได้ทวีความสำคัญยิ่งขึ้นตามลำดับ เป็นผลเนื่องมาจากความเจริญด้านการพิมพ์ได้ช่วยแพร่วิทยากรใหม่ ๆ ให้รวดเร็วและแพร่หลายมากขึ้น หนังสือจึงเป็นอุปกรณ์สำคัญในขั้นช่วยเพิ่มความเจริญงอกงามในขั้นสติปัญญา อารมณ์ และสังคม จนเป็นที่สังเกตได้ว่าประเทศที่เจริญก้าวหน้าทางด้านการศึกษา เศรษฐกิจ และการเมือง คนส่วนใหญ่ในชาติจะมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นความสำคัญของการอ่าน

การอ่านนับเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในขั้นพัฒนาคน ดังที่ เบคอน (Bacon, 1953 : 27) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านทำให้คนเป็นคนสมบูรณ์ขึ้น และ โฮมัส เจฟเฟอร์สัน ได้เขียนไว้ในจดหมายฉบับหนึ่งของเขาว่า คนที่มีความสามารถด้านการอ่านย่อมมีความเป็นอิสระ เพราะว่าการอ่านช่วยขจัดความโง่เขลา และความเชื่อถ้อยในสิ่งที่ไร้สาระได้หมดสิ้น (Hildreth, 1958 : 3)

เมื่อมาพิจารณากิจกรรมด้านการเรียนการสอนในโรงเรียน การอ่านถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าการอ่านเป็นสื่อสำคัญที่จะดำเนินไปสู่เป้าหมายของกิจกรรมทุกอย่างที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ให้ลุล่วงไปด้วยดี ดังที่ สเตรง (Strang, 1940 : 11) กล่าวว่า กิจกรรมด้านการเรียนในโรงเรียน ประมาณร้อยละ 80 ถึง 90 ต้องอาศัยการอ่าน และหนังสือ The World Book Encyclopedia มีบันทึกว่า การอ่านในโรงเรียนเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่นักเรียนใช้สำหรับเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ รอบตัว ผลการเรียนรู้วิชาในระดับประถมศึกษาเกือบทุกวิชาขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านของนักเรียน (The World Book Encyclopedia, 1969 : 1816) ดังนั้นจึงควรส่งเสริมด้านการอ่านให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กได้พัฒนาทางด้านบุคลิกภาพ สังคม และสติปัญญา เพื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ และเป็นประโยชน์ของสังคม

การศึกษาระดับประถมศึกษานั้น การอ่านนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นพื้นฐานเบื้องต้นในการเรียนวิชาต่าง ๆ ดังนั้นการสอนอ่านจึงมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญในขั้นแรกคือ ต้องการ

ให้นักเรียนรู้และเข้าใจเรื่องที่อ่าน ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์ (ก่ สวัสดิพิพาณิชย์ 2505 : 13) ได้ให้นิยามความหมายของการอ่านว่า เป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดนั้นไปใช้เป็นประโยชน์ ซึ่งหมายถึงความพยายามเข้าใจในเรื่องที่อ่านนั่นเอง ทิงเคอร์ (Tinker. 1952 : 15) เป็นผู้หนึ่งที่สนับสนุนความคิดที่ว่าความเข้าใจเป็นจุดหมายปลายทางของการอ่านทุกชนิด

เมื่อการอ่านเป็นทักษะสำคัญด้านหนึ่งของการใช้ภาษาซึ่งได้กล่าวถึงมาแล้วข้างต้น นักเรียนจึงควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา เพราะเป็นการศึกษาระดับขั้นที่รัฐต้องจัดให้แก่ประชาชน ตามแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2520 ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นต่ำประมาณ 6 ปี และได้เน้นความสำคัญด้านภาษาไทย เพื่อให้มีทักษะทั้งด้านการอ่าน เขียน ฟัง พูด (ประยูร ศีรีประสาธน์ 2520 : 66) ทั้งนี้เพราะในการศึกษาระดับขั้น 4 ปีเดิม ปรากฏว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับขั้นไปหลาย ๆ ปี ลืมหนังสือ คือเขียนไม่ได้อ่านไม่ออก เพราะไม่มีใครมีโอกาสอ่านและเขียนในชีวิตประจำวัน

แผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2520 ซึ่งเป็นแผนการศึกษาระดับขั้นปัจจุบันถือว่า การศึกษาเป็นกระบวนการต่อเนื่องกันตลอดชีวิต ที่บุคคลพึงได้รับตั้งแต่เกิดจนตาย มุ่งเน้นคุณค่าการศึกษาเพื่อเสริมสร้างศิลปะ วัฒนธรรม และระดมสรรพกำลังเพื่อการศึกษาของชาติ ให้ความสำคัญแก่การจัดการศึกษาประชาชนให้สามารถใช้ภาษาได้เป็นอย่างดีในการติดต่อทำความเข้าใจกัน และการเน้นการจัดการศึกษาเพื่อความอยู่รอดปลอดภัยของประเทศ (บัณฑิต สุขเพ็ญ 2520 : 24 - 25)

จากการขยายการศึกษาระดับขั้นเป็น 6 ปี และเน้นด้านการใช้ภาษาไทยเพื่อให้มีทักษะทั้งสี่ด้านดังกล่าว ทำให้นักเรียนได้รับการศึกษาสูงกว่าระดับภาคบังคับตามแผนการศึกษาชาติที่แน่นอนในอดีต นักเรียนจบการศึกษาระดับขั้นนี้ ส่วนใหญ่จะไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยม เมื่อออกไปอยู่ในครอบครัวก็จะประกอบอาชีพที่สืบทอดจากบิดามารดา โอกาสที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ก็ต้องอาศัยพื้นฐานความรู้เดิมจากโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือทักษะในด้านการอ่าน และการศึกษา

ต่อเนื่องตลอดชีวิต ตลอดจนการศึกษาความเป็นไปของสังคม การติดต่อกับหน่วยราชการที่จำเป็น จะต้องสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิต นับว่าการอ่านจะเป็นสิ่งจำเป็นมากขึ้นตามลำดับ

ดังนั้นการศึกษาศาสนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จึงเป็นสิ่งที่ น่าสนใจ เพราะเป็นระดับชั้นที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ศึกษาเอาเรียนต่อ การส่งเสริมด้านการอ่าน แก่บุคคลนอกโรงเรียน ในด้านการจัดที่อ่านหนังสือประจำบ้านสามารถทำได้เหมาะสมกับ ระดับความสามารถด้านการอ่าน และปัญหาที่พบจากการศึกษาศาสนาความสามารถด้านการอ่าน จะสามารถ นำไปปรับปรุงและส่งเสริมการสอนอ่านในโรงเรียนด้วย

ความสามารถในการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ให้เข้าใจของแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกัน เพราะคนเรามีความแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ สติปัญญา ประสบการณ์เดิม ความสนใจ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้อาจมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านได้ จึงมีผู้สนใจศึกษาสิ่งต่าง ๆ ที่มี อิทธิพลต่อการอ่าน (สมพิ์ รัชชเมธ 2515 : 2) ปัจจัยอื่น ๆ ที่ทำให้ความเข้าใจและ ความสามารถด้านการอ่านแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับที่อยู่ ภาษาที่ใช้ที่บ้าน ฯลฯ องค์ประกอบเหล่านี้ นับว่าเป็นปัจจัยที่น่าสนใจควรแก่การศึกษาเช่นกัน

ความแตกต่างในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันของนักเรียนนั้น จะเห็นว่าในเขตการศึกษา 2 ได้แก่ จังหวัดยะลา บัตตานี นราธิวาส และสตูล นักเรียนส่วนใหญ่นับถือศาสนา อิสลาม ใช้ภาษามลายูถิ่นสื่อสารในชีวิตประจำวัน จึงได้ว่ามีลักษณะแตกต่างกับภูมิภาคอื่นของ ประเทศ รายละเอียดที่พบในสามจังหวัดภาคใต้คือ ยะลา บัตตานี และนราธิวาส คือ ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ที่เป็นไทยอิสลาม พูดภาษาไทยไม่ได้ และไม่นิยมใช้ภาษาไทย ทำให้เด็กนักเรียนไม่ค่อยได้ใช้ภาษาไทยไปเลย

การที่คนไทยส่วนใหญ่ในสามจังหวัดภาคใต้พูดภาษาไทยไม่ได้ มีผลให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น ปัญหาการศึกษา ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการเมือง สังคม และการปกครอง เป็นเหตุให้ข้าราชการติดต่อกับประชาชนได้ด้วยความยากลำบาก เกิดช่องว่างระหว่างข้าราชการ กับประชาชน มีการแบ่งพวกเป็นไทยพุทธ ไทยอิสลาม ทำให้ขาดเอกภาพในชาติ (มาโนชญ์ บุญญานุวัตร 2525 : 38 - 54)

ปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างกันด้านภาษาและภาษาถิ่น ได้ได้รับความสนใจจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและหาทางในการแก้ปัญหา เมื่อปี พ.ศ. 2502 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าบรมราชินีนาถ ได้เสด็จเยี่ยมราษฎรในจังหวัดภาคใต้ ได้เสด็จเยี่ยมราษฎร ณ กรุงเทพมหานคร เขตการศึกษา 2 เมื่อวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2502 (กองเผยแพร่การศึกษา 2503 : 31) พระองค์ทรงมีพระราชดำรัสเกี่ยวกับการศึกษาตอนหนึ่งว่า “ การศึกษาที่สำคัญมากให้พยายามจัดให้ดี ให้พอเมืองพูดภาษาไทยได้ แม้พูดไม่ได้อีกนัก เพียงแต่พอรู้เรื่องกันก็ยังดี เพราะเท่าที่ผ่านมามาราวนี้มีผู้ไม่รู้อาษาไทยต้องใช้ล่ามแปล การพูดให้เข้าใจกันได้ เพื่อความสะดวกในการติดต่อซึ่งกันและกัน ” (ชัชวาลย์ บุรณพันธ์ 2516 : 267)

ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านที่โลกความจริงแวดล้อมนั้น มาจนถึงจุดมุ่งหมายของแผนการศึกษาชาติฉบับปัจจุบันที่เน้นให้จัดการศึกษา เพื่อให้เด็กนักเรียนมีทักษะด้านการใช้ภาษาไทยติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนในจังหวัดยะลา ซึ่งมีภูมิหลังทางภาษาแตกต่างกับนักเรียนส่วนใหญ่ของประเทศ และเป็นจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางด้านการอ่านระหว่างนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านภาษาและถิ่นที่อยู่ที่แตกต่างกัน เพื่อศึกษาว่ามีปัจจัยและองค์ประกอบด้านใดบ้างที่เป็นส่วนส่งเสริมและเป็นอุปสรรคต่อความสามารถด้านการอ่าน เพราะการทราบถึงสภาพปัญหาที่แท้จริงนั้น จะเป็นหนทางชี้แนะในการแก้ปัญหาได้ถูกต้องตรงตามสภาพความเป็นจริง เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับพื้นฐานของนักเรียนและสภาพจริงท้องถิ่นต่อไป

4. ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า /

1. เพื่อศึกษาภูมิหลังทั่วไปทางด้านภาษาและถิ่นที่อยู่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดยะลา
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามภูมิหลังทางด้านภาษา

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามภูมิภาคต่าง ๆ ที่อยู่อาศัย

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงภูมิหลังทั่วไปทางด้านภาษาและถิ่นที่อยู่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดยะลา
2. ทำให้ทราบผลความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนตามภูมิหลังทางด้านภาษาและถิ่นที่อยู่
3. ทำให้ทราบถึงระดับความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดยะลา เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ผลจากการวิจัยนี้จะ เป็นแนวทางให้ครู ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ สามารถนำไปใช้ปรับปรุง หลักสูตร แบบเรียน การเรียนการสอน และส่งเสริมด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนในจังหวัดยะลา

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2525 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา และโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดยะลา ซึ่งมีลักษณะการกระจายของประชากรเพื่อการศึกษาคือ จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด 4,578 คน อยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา 4,151 คน สังกัดโรงเรียนเทศบาลเมืองยะลา 427 คน ได้จำแนกออกเป็นเขตเพื่อการศึกษา ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนจำแนกตามเขตที่ตั้งโรงเรียน

เขตที่ตั้งโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน		
			ไทยพุทธ	ไทยอิสลาม	รวม
เขตเทศบาล	14	32	770	250	1,020
เขตสุขาภิบาล	5	11	143	160	303
เขตชนบท	167	173	857	2,004	2,861
รวม	186	216	1,770	2,414	4,184

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2525 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดยะลา และโรงเรียนเทศบาลในเขตเทศบาลเมืองยะลา จำนวนของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากจำนวนประชากรทั้งหมด

3. ตัวแปร ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษามีดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ

3.1.1 ภูมิหลังทางค่านิยม ภาษา ไถ่เก๋

- 1) เพศ
- 2) ระดับการศึกษาของบิดา
- 3) ระดับการศึกษาของมารดา
- 4) อาชีพของบิดา
- 5) อาชีพของมารดา
- 6) ภาษาพูดที่บ้าน
- 7) ภาษาที่ใช้พูดกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้าน

8) โอกาสในการได้ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน

3.1.2 ภูมิหลังทางถิ่นที่อยู๋ ได้แก่

1) ถิ่นที่อยู๋แบ่งตามเขต คือ เขตเทศบาล เขตสุขาภิบาล

และ เขตชนบท

2) การใช้แสงสว่างภายในบ้าน คือ ไฟฟ้าหรือตะเกียง

3) ความสะดวกด้านคมนาคม

4) สิ่งแวดล้อมทางที่อยู๋อาศัยที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทย

ของนักเรียน

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านของนักเรียน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ภูมิหลังทางถิ่นภาษา หมายถึง สภาพของครอบครัว ถิ่นที่อาศัย อาชีพ และระดับการศึกษาของบิดามารดา ภาษาพูดที่บ้าน ภาษาที่พูดกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้าน และโอกาสในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักเรียน ซึ่งจำแนกได้จากแบบสอบถามในตอนที่ 1 และตอนที่ 2

ภูมิหลังทางถิ่นที่อยู๋ หมายถึง สภาพที่อยู๋อาศัยของนักเรียนแบ่งตามเขตเทศบาล สุขาภิบาล และชนบท รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับการใช้แสงสว่างที่บ้าน การคมนาคม ซึ่งสามารถจำแนกได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3

ความสามารถด้านการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจเนื้อความจากการอ่านในใจ และวัดได้จากคะแนนที่ได้ในแบบทดสอบชุดเดียวกัน

แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย (Reading Comprehension Test) ของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2525 ในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดยะลา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้น ผู้วิจัยได้เรียบเรียงเป็นสามส่วน
ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยในต่างประเทศ
3. เอกสารและงานวิจัยภายในประเทศ

ความหมายของการอ่าน

ประเทิน มหาจันทร์ (ประเทิน มหาจันทร์ 2523 : 17) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านหมายถึง กระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มีการจัดบันทึกไว้ กระบวนการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน แม้เด็กจะแปลงเสียงตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ได้ถูกต้อง แต่ก็ไม่เข้าใจความหมายในข้อความนั้น จัดได้ว่าไม่ใช่การอ่านที่สมบูรณ์ หากแต่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการอ่านเท่านั้น ลักษณะของการอ่านที่แท้จริง ได้แก่ ความเข้าใจ ความหมายของเรื่องที่อ่าน ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐาน การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยการแปลความ การตอบสนอง การกำหนดความมุ่งหมาย และการจัดลำดับภาพของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ผู้อ่านเห็น สิ่งเหล่านี้ต้องขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านด้วย

กอ สวัสดิ์พานิชย์ (กอ สวัสดิ์พานิชย์ 2505 : 3) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดนั้นมาใช้ให้เป็นประโยชน์

นอกจากนี้ แฮริส และ สมิธ (Harris and Smith. 1976 : 14) ได้ให้ความเห็นว่า การอ่านเป็นรูปแบบของการสื่อความหมาย เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดและข่าวสาร

ความรูระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนเป็นภาษาเขียน มีลักษณะต่าง
 หันองแตกต่างกันไป ผู้อ่านก็ต้องพยายามทำความเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านนั้น
 ความสามารถในการรู้ความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้อ่านด้วย

แฮฟเนอร์ และ จอลลี (Hafner and Jolly. 1972 : 3 - 7) ได้อ้างถึง
 การจัดโครงสร้างการอ่านของ วิลเลียม เอส. เกรย์ (William S. Gray) ซึ่งได้แบ่ง
 องค์ประกอบของการอ่านออกได้เป็นสี่ระดับคือ

1. การถอดรหัสตัวอักษร เป็นเสียงหรือถอดเสียงคำ (Decoding Printed Word)
2. การเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่าน (Reading to Meaning)
 ซึ่งเนนว่าผู้อ่านควรมีความเข้าใจ ทั้งระดับข้อความตามตัวอักษร และระดับตีความหรือแปลความ
3. การมีปฏิริยาต่อสิ่งที่อ่าน (Reading to Meaning) ในระดับนี้ผู้อ่าน
 ต้องใช้วิจารณญาณไตร่ตรองเพื่อตัดสินว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นความจริงเพียงใด เชื่อถือได้หรือไม่
4. การนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ (Applying Meaning) เป็นการ
 ผสมผสานระหว่างความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

จากความหมายของการอ่านดังกล่าวแล้วข้างต้น พอที่จะสรุปได้ว่า จุดเริ่มต้นของ
 การอ่านคือการแปลสัญลักษณ์ตัวอักษร เป็นต้น แล้วทำความเข้าใจข้อความและเรื่องราวด้วยการ
 อาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมมาช่วยเสริม จากนั้นก็เข้าขั้นของการใช้วิจารณญาณพิจารณา
 ข้อเท็จจริง ตลอดจนส่วนที่เป็นคุณและโทษ รวบรวมเอาส่วนที่เป็นประโยชน์สะสมไว้เพิ่มระดับ
 สติปัญญาให้แก่ผู้อ่าน เพื่อนำไปใช้เป็นหลักปฏิบัติปรับปรุงตนให้ก้าวหน้า และช่วยในการแก้ปัญหา
 ที่เกิดขึ้นกับตนทั้งในปัจจุบันและอนาคตต่อไป

เอกสารและงานวิจัยในต่างประเทศ

การศึกษาเกี่ยวกับสภากาการอ่านเพื่อค้นหาเหตุผลของปัญหาตลอดไปจนถึงพัฒนาการของ
 การอ่านทั้งในระดับนักเรียนและผู้ใหญ่ นับว่าได้รับความสนใจศึกษาค้นคว้ามา เป็นเวลานาน

ในสหรัฐอเมริกา มีผู้สนใจความสำคัญของการอ่านที่มีผลต่อการเรียนมานาน สมิต (Smith. 1961 : 14 - 16) ได้สรุปเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางด้านการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในช่วงเวลา 50 ปี ดังนี้

ระยะ พ.ศ. 2453 - 2463 การสอนอ่านเน้นการออกเสียงให้ถูกต้องมากกว่า การสอนในแง่จิตวิทยา ส่วน บัสเวลล์ (Buswell) และ จักก์ (Judd) เป็นผู้เริ่มศึกษาถึงประโยชน์ของการอ่านในใจ แต่เป็นการศึกษาเน้นเพียงบางส่วน และใน พ.ศ. 2460 ธอร์นไคค์ (Thorndike) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการอ่านข้อความกับการแก้ปัญหา

พ.ศ. 2463 - 2473 การสอนอ่านเปลี่ยนมาเน้นการอ่านในใจ ความเข้าใจในด้านการอ่าน ให้ความสนใจในด้านการแตกต่างระหว่างบุคคล และการสอนซ่อมเสริมเฉพาะบุคคลที่มีปัญหาในการอ่าน จากนั้นได้เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้มีการทดสอบทางจิตวิทยา วิธีทดลองและใช้สถิติประยุกต์ เพื่อนำมาวิเคราะห์พฤติกรรมของเด็ก พ.ศ. 2470 เกตส์ (Gates) ได้เขียนหนังสือ The Improvement of Reading ได้ให้ข้อคิดในการพัฒนาแนวโน้มของการสอนอ่าน เพื่อให้มีการสอนซ่อมเสริมเฉพาะรายบุคคลมากขึ้น เขาถือว่านักเรียนที่อ่านหนังสือช้า เป็นปัญหาที่มาจากหลายสาเหตุ ถ้าสามารถศึกษาถึงสภาพปัญหาที่แท้จริง ก็จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนได้

พ.ศ. 2473 - 2483 ในด้านการสอนอ่าน ไม่มีอะไรแปลกใหม่เพิ่มขึ้นมากนัก สิ่งที่ทำให้ความสนใจกันอย่างกว้างขวาง คือ การศึกษาด้านความพร้อมในการอ่าน โดยศึกษาความพร้อมด้านการอ่านของนักเรียนในทุกระดับ ทั้งโรงเรียนประถม มัธยม มหาวิทยาลัย ตลอดจนการอ่านของผู้ใหญ่ด้วย สำหรับในโรงเรียนได้มีการสนใจการอ่านซ่อมเสริม โดยพิจารณาเกี่ยวกับประเภทของเนื้อเรื่อง และปริมาณของหนังสือ ทำให้ปริมาณของหนังสือแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบเพิ่มขึ้นอย่างมาก

ระยะ พ.ศ. 2483 - 2493 เป็นช่วงที่เกิดสงครามโลก ในด้านการสอนอ่านเป็นการเน้นการอ่านในเนื้อหาวิชาของแบบเรียน ในต้นปี พ.ศ. 2493 รัฐบาลใหญ่ได้รับการกระตุ้นให้ตระหนักถึงความรับผิดชอบในการสอนอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งดาวเทียมของรัสเซียใน

ปี พ.ศ. 2500 ทำให้สหรัฐอเมริกาสำรวจความบกพร่องในด้านความก้าวหน้าทางการศึกษา ความล่าช้าบางประการ เกิดจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือความล้มเหลว ในด้านการสอนอ่าน ครั้นถึง พ.ศ. 2503 จึงมีการเน้นการสอนอ่านเป็นพิเศษ โครงการต่าง ๆ ได้จัดขึ้นเพื่อแก้ไขปรับปรุงด้านการอ่าน และการซ่อมเสริมเพื่อป้องกันการขาดความสามารถ ในการอ่าน มีผู้ศึกษาและวิเคราะห์เพื่อนำความรู้ทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอนอ่านในระยะนี้

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 เป็นต้นมา นักบริหารการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา ของสหรัฐอเมริกาตื่นตัวเป็นอันมาก ในการที่จะปรับปรุงการศึกษาของชาติ การอ่านได้รับความ สนใจเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการอ่านเนื้อหาวิชาต่าง ๆ นักการศึกษาได้เสนอวิธีสอน ให้เด็กเรียนมีความสามารถด้านการอ่านได้ดีขึ้นและเร็วขึ้น

นักการศึกษายอมรับว่าพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย เป็นเรื่องสำคัญที่ครูจะต้องคำนึงถึง เพราะเป็นสิ่งที่สามารถนำมาช่วยในการจัดหลักสูตร การดำเนินการสอน การจัดบทเรียนและ กิจกรรม เพื่อให้ได้ผลที่ตรงจุดมุ่งหมายหลักทั่วไปเกี่ยวกับพัฒนาการของ เด็กในการสอนอ่านนี้ รัสเซลล์ (Russel. 1949 : 69) ได้รวบรวมไว้ดังนี้

1. พัฒนาการในด้านความสามารถในการอ่านของเด็กแต่ละคน ค่อย ๆ เจริญ มากขึ้นทีละขั้นและต่อเนื่องกัน เพราะฉะนั้นควรจัดโปรแกรมการอ่านให้เด็กได้หัดอ่านเป็นขั้น ๆ และขั้นการอ่านของเด็กทุกคนคล้ายคลึงกัน คือ เริ่มจากความพร้อมแล้วเจริญขึ้นตามลำดับ ดังนั้น การอ่านต้องมีการเตรียมงานล่วงหน้าติดต่อกันไปไม่ให้ขาดตอน

2. พัฒนาการด้านการอ่านจะค่อยเป็นค่อยไป และแตกต่างกันไปตามบุคคล เช่น เด็กทุกคนเริ่มการพูด การฟัง ก่อนการอ่าน ขณะที่เด็กพัฒนาในการอ่านจะสามารถเข้าใจสิ่ง ต่าง ๆ ง่าย ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ ก่อนที่จะเข้าใจสิ่งที่เขียนบนบรรทัด ความสนใจของเด็ก แตกต่างกันไปตามอายุ เพราะฉะนั้นในการสอนอ่านจึงควรสอนจากสิ่งที่ยังง่ายไปหายาก จากสิ่ง ใกล้ตัวไปสู่สิ่งไกลตัว

3. การอ่านแม้จะพัฒนาไปทีละขั้น แต่มีระยะเวลาแตกต่างกัน เด็กในชั้นเรียน ไม่เพียงแต่จะแตกต่างกันทางพัฒนาการด้านการอ่านเท่านั้น แต่ยังแตกต่างกันในด้านช่วงเวลา

ให้อ่านด้วย เพราะฉะนั้นในชั้นเรียนหนึ่ง ๆ ควรจัดแบ่งออกเป็นพวก จัดให้อ่านหนังสือระดับต่าง ๆ กัน และให้งานด้านการอ่านแตกต่างกัน เพื่อความเหมาะสมกับเด็กแต่ละคน

4. เด็กมีความสนใจและความต้องการแตกต่างกัน มีผลทำให้พัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนแต่ละคนต่างกัน โรงเรียนและครูผู้สอนต้องจับตาดู การอ่าน และหนังสือให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละคนด้วย

5. พัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการอ่านของเด็ก เด็กที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีประสบการณ์มาก ย่อมมีโอกาสพัฒนาการอ่านมากกว่าเด็กที่มีพื้นฐานในวงจำกัด หลักสูตรการสอนอ่านในโรงเรียนจึงควรได้พิจารณาจัดให้ประสบการณ์ และได้เห็นสภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด เพื่อเป็นการชดเชย

ในการศึกษาเกี่ยวกับทักษะต่าง ๆ ที่ใช้ในการอ่านนี้ ผลการศึกษาของ เครดเลอร์ (Kriedler, 1975 : 181) พบว่า ทักษะสำคัญที่ใช้ในการอ่านคือ

1. การวาดสายตาในการอ่าน
2. ความสามารถที่จะจำแนกความแตกต่างระหว่างตัวอักษร คำ และกลุ่มคำ
3. ความสามารถเชื่อมโยงคำ และความหมายไต่กันที่เห็นตัวหนังสือนั้น ๆ
4. ความสามารถในการตีความคำศัพท์ที่ตนไม่รู้อย่างหมาย ด้วยการหาจากความสัมพันธ์ในเนื้อหา

การอ่านอาจแบ่งได้เป็นหลายประเภท ดังที่ มิลเลอร์ (Miller, 1965 : 9 - 10) ได้จำแนกประเภทไว้ตามจุดมุ่งหมายของการอ่านดังต่อไปนี้

1. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างคร่าว ๆ (Scanning)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea Reading)
3. อ่านเพื่อสำรวจเนื้อหาความสำคัญโดยละเอียด (Exploratory Reading)
4. อ่านเพื่อศึกษาปัญหาอย่างลึกซึ้ง (Study Reading)
5. อ่านเพื่อการวิจารณ์ และการวิเคราะห์ (Critical and Analytical Reading)

เวนไรท์ (Wainwright. 1972 : 36 - 36) ได้กล่าวถึงธรรมชาติของความเข้าใจ
 ในการอ่านว่า ผู้อ่านที่มีความเข้าใจในเรื่องที่ตนอ่านนั้นจะต้องมี

1. ความสามารถที่จะเก็บใจความสำคัญ และระลึกถึงได้เมื่อต้องการ
2. ความสามารถที่จะเลือกอ่านเฉพาะข้อสำคัญ
3. ความสามารถที่จะแปลความหมายใจความ และแนวความคิดได้
4. ความสามารถที่จะสรุปเรื่องราวต่าง ๆ เพราะมีบางอย่างที่ผู้เขียนไม่ได้

กล่าวไว้อย่างชัดเจน แต่ที่ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องที่ตนอ่าน จะสามารถสรุปเรื่องราวได้จาก
 ข้อความที่ตนอ่าน

5. ความสามารถที่จะสรุปและประเมินค่าเนื้อเรื่องที่ตนอ่านได้
6. ความสามารถที่จะเชื่อมโยงความรู้ที่ได้จากประสบการณ์

การศึกษาแนวความคิดในเรื่องความเข้าใจนั้น วิท (Wheat. 1974 : 40) ได้
 วิเคราะห์และสำรวจความหมายของความเข้าใจในการอ่านโดยพิจารณาจากทฤษฎีสองทฤษฎีคือ

1. พิจารณาจากทฤษฎีที่กล่าวว่า การอ่านก่อให้เกิดรูปแบบของทักษะ

(Pattern of Skill)

2. พิจารณาจากพื้นฐานความคิดของนักจิตวิทยาภาษา เกี่ยวกับการอ่านว่า
 การอ่านเป็นขบวนการทางภาษา

บอนด์ และ ทิงเคอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 234 - 235) ได้กล่าวถึง
 ความเข้าใจจากการอ่านว่ามีพื้นฐานมาจาก

1. ความหมายของคำ กล่าวคือ เมื่อเด็กรู้และเข้าใจศัพท์ชัดเจนและกว้างขวาง
 แล้ว ย่อมทำให้เด็กเกิดความคิดที่จะนำไปใช้ในการอ่าน เด็กจะเข้าใจประโยคและข้อความ
 ตลอดจนถึงเนื้อเรื่องทั้งหมดก็ต่อเมื่อ เข้าใจความหมายของคำต่าง ๆ ในข้อความนั้น

2. หน่วยความคิด กล่าวคือ เพื่อให้เข้าใจประโยค เด็กจะต้องอ่านเป็นหน่วย
 ความคิด คือแบ่งคำเป็นหมู่ที่ให้ความหมาย ถ้าเด็กมีความสามารถในการอ่านนี้แล้ว จะสามารถอ่าน
 ข้อความนั้นด้วยความเข้าใจ ส่วนเด็กที่อ่านหนังสือทีละตัวย่อมไม่สามารถจับกลุ่มคำตามหน่วย
 ความคิด อันเป็นอุปสรรคในการเข้าใจความในประโยค

3. การเข้าใจประโยค หมายความว่า เมื่อเด็กเข้าใจคำรู้จักอ่านเป็นหน่วย
ความคิดแล้ว ต้องสามารถนำแต่ละส่วนมาสัมพันธ์เข้าด้วยกันจนได้ใจความ

ฮิลเลียด (Hilliard, 1934 : 6) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่าน
พบว่าปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคือ

1. ระดับสติปัญญา
2. การเข้าใจความหมายของศัพท์
3. อัตราเร็วในการอ่าน
4. ความสามารถในการนำสิ่งที่อ่านไปใช้
5. การเคลื่อนไหวมีปากมีความสัมพันธ์กับการออกเสียง
6. ความสามารถที่จะรวบรวมใจความ

ไรเด็น (Riden, 1959 : 205) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อการอ่าน
พบว่า ความสามารถในการอ่านจะมีค่าสัมพันธ์กันอย่างมากกับ เกณฑ์สติปัญญาของมนุษย์
นอกจากนี้ยังเห็นว่า วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมทางบ้านมีอิทธิพลต่อการอ่านของนักเรียน และได้
ให้ข้อเสนอแนะว่าโรงเรียนมีส่วนช่วยได้มากในการจัดบรรยากาศด้านการซ่อมเสริมเฉพาะรายที่มี
ปัญหา

คิตเทล (Kittell, 1963 : 76 - 83) ได้ศึกษาพบว่าเด็กที่พูดได้สองภาษา
(Bilingual) มีความสามารถด้านภาษาดีกว่าเด็กที่พูดได้เพียงภาษาเดียว (Monolingual)
ในการศึกษาการใช้ภาษาสองภาษาของนักเรียนนี้ เพนฟิลด์ (Penfield, 1960 : 140 - 143)
ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า เด็กควรเรียนภาษาสองภาษาตั้งแต่อายุยังน้อย แม้จะมีอุปสรรคในระยะ
แรก ๆ แต่เมื่อเด็กอายุ 10 ปีขึ้นไปแล้วความรู้จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

เอกสารและงานวิจัยภายในประเทศ

กองการวิจัย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (กองการวิจัย 2505 : 1 - 4)
ได้ทดสอบความรู้ภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จังหวัดภูเก็ต พบว่าพัฒนาการ

ทางภาษาของเด็กหญิงสูงกว่าเด็กชาย และเด็กในกลุ่ม 10 ปี ถึง 11 ปี มีพัฒนาการสูงกว่าเด็กในกลุ่ม 12 ปีถึง 13 ปี ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย

ปราณี สุทธิพงศ์ (ปราณี สุทธิพงศ์ 2511 : 79) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพพื้นฐานด้านภาษาและตัวเลขในระดับประถมศึกษาตอนปลาย และมีวัยมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าสมรรถภาพพื้นฐานทางคำสนมอคำภาษานั้น พัฒนาการคำนี้เด็กเรียนชายและนักเรียนหญิง จะออกมาไปอย่างรวกเร็ว เมื่อนักเรียนกำลังเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 คอจากนั้นจะค่อยช้าลง และจะออกมาเร็วขึ้นอีกครั้ง เมื่อนักเรียนเริ่มเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เกี่ยวกับความสามารถด้านภาษานี้สรุปได้ว่า นักเรียนหญิงมีความสามารถสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน 2522 : 95 - 96) ได้วิจัยเรื่องปัจจัยทางจิตสังคมกับความสันักภาษาไทย ผลของการวิจัยความสามารถทางภาษาไทยกับภูมิหลังของครอบครัว โดยศึกษาเด็กสองกลุ่ม คือ เด็กที่กำลังเรียนอยู่ในกรุงเทพมหานครกับเด็กต่างจังหวัด พบว่าเด็กในกรุงเทพมหานครมีการเรียนทุกด้านรวมทั้งภาษาไทยดีกว่าเด็กในต่างจังหวัด ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า เด็กต่างจังหวัดที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาไทยสูงก็มีมาก และเมื่อเข้ามาเรียนต่อในกรุงเทพมหานครแล้วก็ยังมีความสันักภาษาไทยสูงกว่าเด็กกรุงเทพมหานครอีกด้วย ในการวิจัยนี้ยังพบต่อไปว่า เด็กที่เกิดในกรุงเทพมหานครและบิดามีอาชีพสูง เช่น รับราชการ หรือเป็นเจ้าของที่ดิน หรือมีกิจการค้า มักจะเป็นผู้ค่อยทางภาษาไทยมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ โดยเฉพาะค้อยกว่านักเรียนที่เกิดในต่างจังหวัดที่มีบิดามีอาชีพในระดับเดียวกัน

มลวิภา กมลพรวัฒนา (มลวิภา กมลพรวัฒนา 2518 : 29) ได้วิจัยเรื่องการทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยให้แบบฝึกเสริมทักษะและการสอนแบบเดิม และ วนิกา ภักดีชาติ (วณิกา ภักดีชาติ 2518 : 28) ได้ศึกษาเรื่องเดียวกันแต่ใช้กลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งสองคนนี้ได้สรุปผลการศึกษาเหมือนกันว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่านไทยให้แบบฝึกหัดที่มีเนื้อเรื่องตรงกับทสนใจ และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งฝึกฝนให้ใช้ความคิดเชิงสร้างสรรค์และเชิงวิจารณ์ในขณะอ่านอยู่เสมอ จะมีความสามารถ

ในการอ่านดีขึ้น และมีพัฒนาการทางความสามารถในการอ่านแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

ปริญญ์ เกื้อหนุน (ปริญญ์ เกื้อหนุน 2518 : 31 - 34) วิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบการอ่านโดยการใช้และไม่ใช้การฟังประกอบ ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านไม่แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ภายในกลุ่มก่อนสอนและภายหลังการสอน พบว่าภายในกลุ่มเดียวกันเพศหญิงกับเพศชายมีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกัน

อำพล โองเคลือบ (อำพล โองเคลือบ 2515 : 192 - 208) ได้ศึกษาเรื่องความวิตกกังวล ความสามารถในการอ่าน และลักษณะอื่นบางประการของบุคลิกลักษณะ พบว่าความวิตกกังวลจะก่อให้เกิดผลเสียในการอ่าน เด็กที่มีความวิตกกังวลมากเท่าไร ความสามารถในการอ่านจะยิ่งถดถอยลงเท่านั้น ส่วนเด็กที่มีลักษณะความเป็นผู้นำปานกลาง จะมีความสามารถในการอ่านและเข้าใจในการอ่านสูงสุด สำหรับเด็กที่มีลักษณะแสดงตัว - เก็บตัว มีความสามารถในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและความเร็วในการอ่านไม่แตกต่างกัน การเปรียบเทียบด้านเพศ พบว่าเด็กหญิงมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าเด็กชาย และด้านถิ่นที่อยู่เด็กในนครหลวง มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าเด็กต่างจังหวัด

สุรัชย์ โพธิ์วิทย์ (สุรัชย์ โพธิ์วิทย์ 2521 : 81 - 88) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสังกัดของคำกับความสามารถในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่าสังกัดของคำทุกแบบมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่าน ความเร็ว ความถูกต้องในการอ่าน และความสามารถในการอ่าน นอกจากนั้นยังพบว่า นักเรียนที่ไคคะแนนความสามารถในการอ่านสูงจะไคคะแนนสังกัดของคำสูง นักเรียนที่ไคคะแนนความสามารถในการอ่านต่ำ จะไคคะแนนสังกัดของคำต่ำด้วย

ศศิธร ชันติธรรางกูร (ศศิธร ชันติธรรางกูร 2520 : 47 - 50) ได้ศึกษาเรื่องพัฒนาการของความสามารถในการฟัง และความสามารถในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการฟังของนักเรียนทุก ๆ ระดับชั้นสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะทั้งการฟังและการอ่านเป็นทักษะทางการรับเช่นกัน เด็กจะใช้ทักษะทั้งสองนี้สัมพันธ์กันอยู่เสมอ

สุนัยรัตน์ ภิรมย์นาม (สุนัยรัตน์ ภิรมย์นาม 2519 : 48 - 53) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจและความสนใจอันเกิดจากการอ่านหนังสือที่ใช้สำนวน ของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในชนบท กับหนังสือที่ผู้ใหญ่เขียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้สรุปผล การวิจัยว่า พวกที่อ่านหนังสือที่ใช้สำนวนของเด็กได้รับความรู้ความเข้าใจและความสนใจใน การอ่านสูงกว่าพวกที่อ่านหนังสือที่ผู้ใหญ่เขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุวิธ เทนบัน (สุวิธ เทนบัน 2517 : 37 - 28) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความ เข้าใจในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 จากการเรียนด้วยบทเรียนที่มีตัวอักษร บทเรียน ที่มีตัวอักษร ประกอบด้วยภาพการ์ตูน โครงร่างการรู้ของจริง และการรู้ของจริง พบว่า ผลการเรียนรู้ในด้านความเข้าใจในการอ่าน จากบทเรียนทั้งสี่แบบไม่แตกต่างกัน ทั้งได้แสดง ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นั้น สามารถทำความเข้าใจกับตัวอักษรบรรยายประกอบบทเรียนได้ดีตามสมควร ภาพการ์ตูนจึงไม่มีผลต่อการแปล ความหมายของนักเรียนมากนัก

ประยูร แจงจบ (ประยูร แจงจบ 2521 : 57 - 63) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประเภท และตำแหน่งของคำถามประกอบบทเรียนที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและจำ เนื้อหาบทเรียน ปรากฏผลว่า ประเภทความจำเนื้อหา ประเภทถามไม่ตรงกับบทเรียน ทำให้นักเรียนมีความ เข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน ในด้านความจำนั้น คำถามประกอบบทเรียนที่อยู่ท้ายบทเรียน ช่วยทำให้นักเรียนจำสูงกว่าคำถามที่อยู่หน้าบทเรียน

เจียมจิต ห้าวหาญ (เจียมจิต ห้าวหาญ 2522 : 61 - 66) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การส่งเสริมความเข้าใจการอ่าน ความคงทนในการจำโดยใช้วิธีนำเรื่องสามแบบ คือ

1. แบบบทย่อที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่อง
2. แบบนอกโครงเรื่อง
3. แบบมีข้อทดสอบถูกผิด

ผลของการเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่าน พบว่าการนำเรื่องทั้งสามแบบ ไม่มีผลทำให้คะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนแตกต่างกัน สำหรับความคงทนใน

การจำเนื้อเรื่อง ปรากฏว่าการนำเรื่องแบบบอกโครงเรื่อง ทำให้คะแนนความคงทนในการจำของนักเรียนสูงกว่าการนำเรื่องที่มีย่อ และแบบมีข้อทดสอบถูกผิด สำหรับการนำเรื่องแบบย่อ กับแบบมีข้อทดสอบถูกผิด ทำให้ความคงทนในการจำของนักเรียนไม่แตกต่างกัน

เอื้อนพร จตุรธำรง (เอื้อนพร จตุรธำรง 2521 : 62 - 65) ศึกษาศาสตร์

เปรียบเทียบ ระหว่างการอ่านบทความที่จัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องสามวิธีคือ บทความที่จัดความคิดรวบยอดไว้ล่วงหน้า บทความที่จัดเน้นข้อความที่แสดงความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องไว้ภายในเรื่อง กับการอ่านบทความที่ไม่ได้จัดความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องไว้ให้ ผลการทดลองปรากฏว่า การอ่านบทความที่จัดให้แต่ละวิธี ไม่มีผลทำให้คะแนนความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำแตกต่างกันแต่ประการใด

ดวงเดือน ศาสตรภัทร (ดวงเดือน ศาสตรภัทร 2515 : 139 - 144) ศึกษาศาสตร์

เปรียบเทียบ เด็กไทยเชื้อชาติไทย กับ เด็กไทยเชื้อชาติจีน ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่าน การรับรู้ทางสายตา และแบบคิดให้เหตุผลตามหลักอนุกรมของเพียร์เจต ในระดับประถมปีที่ 1 - 5 ได้สรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ทางสายตา ความสามารถในการมองเห็นส่วนที่ต่างกัน เป็นคุณสมบัติข้อหนึ่งที่ผู้อ่านอ่านได้ดี
2. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กับความคิดให้เหตุผลตามหลักอนุกรม โดยเฉพาะสัมพันธ์กันอย่างสูงกับความคิดทบทวนกลับ
3. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของเด็กไทย เด็กจีน หรือเด็กไทยจีน ส่วนใหญ่แล้วความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นตามชั้นและอายุ
4. ความแตกต่างระหว่างเพศ พบว่า เด็กชายและเด็กหญิงไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องความเข้าใจในการอ่าน
5. ความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่าน โดยถือเอาเชื้อชาติเป็นเกณฑ์นั้น พบว่าโดยส่วนใหญ่แล้ว เด็กจีนมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเด็กไทย
6. การรับรู้ทางสายตาของเด็กจีนเพิ่มขึ้นทุก ๆ ชั้นเรียน แต่สำหรับเด็กไทยมีในบางครั้ง การรับรู้ทางสายตาไม่ได้พัฒนาตามระดับชั้น มีอยู่บ้างที่คงอยู่เท่ากับชั้นก่อน ๆ

7. การเปรียบเทียบแยกตามเพศ พบว่า เด็กชายและเด็กหญิงไม่มีความแตกต่างกันในด้านการรับรู้ทางสายตา

อุทัย แก้วขาว (อุทัย แก้วขาว 2515 : 89 - 95) ได้วิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างความคิดรวบยอด และการอ่านของนักเรียน สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การสร้างความคิดรวบยอด มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่าน ความเร็ว ความถูกต้อง และความสามารถในการอ่าน

2. กลุ่มชาติพันธุ์ พบว่า เด็กลูกครึ่งไทย-จีน มีการสร้างความคิดรวบยอด และความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเด็กไทย โดยที่เด็กจีนและลูกครึ่งไทย-จีน มีความสามารถทั้งสองด้านนี้ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านความเร็ว ความถูกต้องในการอ่าน และความสามารถในการอ่าน เด็กทั้งสามกลุ่มมีความสามารถไม่แตกต่างกัน

3. ความแตกต่างกันในต้นเพศ ปรากฏว่า เด็กชายสร้างความคิดรวบยอดได้สูงกว่าเด็กหญิง ส่วนความเข้าใจในการอ่าน ความเร็ว ความถูกต้องในการอ่าน เด็กชายกับเด็กหญิงมีความสามารถไม่แตกต่างกัน

4. สำหรับถิ่นที่อยู่ เด็กในกรุงเทพมหานครมีความสามารถสูงกว่าเด็กในชนบททั้งในด้านการสร้างความคิดรวบยอด ความเข้าใจในการอ่าน ความเร็ว ความถูกต้องในการอ่าน

การศึกษาในด้านการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนไทยอิสลามที่พูดภาษามลายูถิ่นนั้น รัตนา ศิริพานิช (รัตนา ศิริพานิช 2507 : 69 - 71) ได้วิจัยเรื่องความเข้าใจในการฟัง และผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาไทยในพระนคร และพูดภาษามลายูในจังหวัดปัตตานี จากการศึกษาพบว่า

1. ความเข้าใจในการฟังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ คือ เลขคณิต เขียนไทย และอ่านไทย

2. นักเรียนที่พูดภาษาไทยกลาง มีความสามารถทางวิชาการสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษามลายู

3. นักเรียนที่พูดภาษาไทยกลาง มีความเข้าใจในการฟังภาษาไทยดีกว่านักเรียนที่พูดภาษามลายูอย่างเด่นชัด
4. นักเรียนทั้งเพศชายและหญิง มีความเข้าใจในการฟังภาษาไทยไม่แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่มีอายุน้อย มีความเข้าใจในการฟังดีกว่านักเรียนที่มีอายุมาก
6. นักเรียนที่มีความสามารถมีอาชีพกรรมกร - คมนาคมขนส่ง ข้าราชการ ชาวนา และค้าขาย มีความเข้าใจในการฟังแตกต่างกันตามลำดับ ส่วนกลุ่มเด็กหญิงกลับตรงกันข้าม กล่าวคือ เด็กหญิงที่มีความสามารถมีอาชีพ ค้าขาย ชาวนา ข้าราชการ และกรรมกร - คมนาคมขนส่ง มีความเข้าใจในการฟังแตกต่างกันตามลำดับ

✓ จากการศึกษาผลของรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็นงานการทดลองการสอนอ่าน การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียน ช่วยให้การดำเนินงานเพื่อศึกษาภูมิหลังทางด้านภาษาและถิ่นที่อยู่ส่งผลต่อความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดยะลา มีแนวทางในการศึกษาค้นคว้า เพราะผลงานการวิจัยที่ผ่านมาสามารถเป็นแนวทางไปสู่เป้าหมาย ดังเช่น งานวิจัยของ อำพล โอ่งเคลือบ อุทัย แก้วขาว และรัตนา ศิริพานิช ซึ่งเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การฟัง ต่างก็สรุปผลของการศึกษาเหมือนกันคือ นักเรียนในกรุงเทพมหานครมีความสามารถสูงกว่านักเรียนในชนบท

✓ การศึกษาความแตกต่างกันด้านเพศกับความสามารถทางการอ่านและผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียน กองวิจัย กรมวิชาการ ปราณี สุทธิพงศ์ อำพล โอ่งเคลือบ และคนอื่นๆ ได้ศึกษาพบว่านักเรียนหญิงมีความสามารถด้านการอ่าน สูงกว่านักเรียนชาย ซึ่งแตกต่างกับงานวิจัยของ กวงเจี้ยน ศาสตรภัทร อุทัย แก้วขาว และ รัตนา ศิริพานิช ที่พบว่าความสามารถด้านการอ่านและการฟังของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน

✓ การศึกษาที่นำเอาอาชีพของบิดามารดาของนักเรียนมาเป็นองค์ประกอบเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านภาษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผู้วิจัยให้ความสนใจในองค์ประกอบด้านนี้

หลายคน เช่น ดวงเดือน พันธุนาวัน และ รัตนา ศิริพานิช แต่ผลของการศึกษายังไม่สามารถสรุปให้สอดคล้องกันได้ ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะการแบ่งอาชีพการงานไม่ได้ใช้เกณฑ์เดียวกัน

ความแตกต่างกันทางด้านสัญชาติ และภาษาพูดของนักเรียน อุทัย แก้วขาว และ ดวงเดือน ศาสตรภัทร ศึกษาเกี่ยวกับเด็กไทย - เด็กจีน พบว่าเด็กจีนมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเด็กไทย สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนไทยอิสลามในด้านการใช้ภาษา รัตนา ศิริพานิช ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการฟัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนที่พูดภาษากลางในกรุงเทพมหานครมีความเข้าใจในการฟังดีกว่านักเรียนที่พูดภาษามลายูในจังหวัดปัตตานีอย่างเห็นเด่นชัด

จากผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ยังไม่มีผู้ใดศึกษาเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านภาษาและถิ่นที่อยู่ต่างกันในจังหวัดยะลา นับว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจ เพราะผลของการวิจัยนี้จะ เป็นประโยชน์ที่ทำให้ทราบสภาพอุปสรรคและปัญหาที่แท้จริงด้านหนึ่งสามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมและปรับปรุงด้านการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสภาพพื้นฐานของนักเรียนต่อไป

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. นักเรียนที่มีภูมิหลังทางด้านภาษาต่างกัน จะมีความสามารถด้านการอ่านต่างกัน
คือ
 - 1.1 นักเรียนหญิงจะมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย
 - 1.2 ระดับการศึกษาของบิดามีผลทำให้ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนต่างกัน
 - 1.3 ระดับการศึกษาของมารดามีผลทำให้ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนต่างกัน
 - 1.4 อาชีพของบิดามีผลทำให้ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนต่างกัน

- 1.5 อาชีพของมารดา มีผลทำให้ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนต่างกัน
- 1.6 นักเรียนที่พูดภาษาไทยที่บ้านจะมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษามลายูที่บ้าน
- 1.7 นักเรียนที่พูดเฉพาะภาษาไทยจะมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดทั้งภาษาไทยและภาษามลายู
- 1.8 นักเรียนที่มีโอกาสใช้ภาษาไทยกันต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันมากกว่าจะมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีโอกาสใช้ภาษาไทยน้อย
2. นักเรียนที่มีภูมิหลังทางด้านที่อยู่อาศัยต่างกันจะมีความสามารถด้านการอ่านต่างกัน คือ
 - 2.1 นักเรียนในเขตเทศบาลจะมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนในเขตสุขาภิบาล
 - 2.2 นักเรียนในเขตเทศบาลจะมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนในเขตชนบท
 - 2.3 นักเรียนในเขตสุขาภิบาลจะมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนในเขตชนบท
 - 2.4 นักเรียนที่มีไฟฟ้าใช้ที่บ้านจะมีความสามารถด้านการอ่านต่างกับนักเรียนที่ใช้แสงสว่างด้วยตะเกียง
 - 2.5 นักเรียนในถิ่นที่มีการคมนาคมสะดวกจะมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนในถิ่นที่มีการคมนาคมไม่สะดวก
 - 2.6 นักเรียนที่มีสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่อยู่อาศัยที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยมากกว่าจะมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยน้อยกว่า
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดยะลา จะมีความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยต่ำกว่า เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยต่ำกว่า เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อหาผลในการวิจัย มีวิธีการ เป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การจัดการหาค่ากับข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2525 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด และโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดยะลา

จังหวัดยะลามีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด 4,184 คน เป็นนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา จำนวน 3,719 คน นักเรียนสังกัดโรงเรียนอนุบาล 465 คน จากจำนวนประชากรทั้งหมดได้จำแนกออกเพื่อการศึกษาค้นคว้าดังนี้

ตาราง 2 จำนวนนักเรียนและจำนวนร้อยละ แบ่งตามเขตที่ตั้งโรงเรียน

เขตที่ตั้งโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน			จำนวนร้อยละ
			ไทยพุทธ	ไทยอิสลาม	รวม	
เขตเทศบาล	14	32	770	250	1,020	24
เขตสุขาภิบาล	5	11	143	160	303	7
เขตชนบท	167	173	857	2,004	2,861	69
รวม	186	216	1,770	2,414	4,184	100

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาใช้วิธีสุ่มจากการเปิดตารางของขนาดตัวอย่างที่ควรเลือกจากประชากร จากประชากรจำนวน 4,500 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างได้ จำนวน 367 คน มีระดับความเชื่อมั่น 95 % ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ (ถวน สายยศ และ อังคนา สายยศ 2524 : 287) จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนี้ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยสุ่มจากเขตที่ตั้งโรงเรียน อำเภอ โรงเรียน และห้องเรียน ตามลำดับ มีลักษณะการกระจายของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ตาราง 3 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามเขตที่ตั้งโรงเรียน

เขตที่ตั้งโรงเรียน	กลุ่มตัวอย่างจากการสุ่ม	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา	จำนวนร้อยละ
เขตเทศบาล	88	97	24
เขตสุขาภิบาล	26	33	7
เขตชนบท	253	278	68
รวม	367	408	100

ตาราง 4 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในเขตเทศบาล

ลำดับที่	โรงเรียน	ห้อง	จำนวนนักเรียน		
			ไทยพุทธ	ไทยอิสลาม	รวม
1	โรงเรียนเบ็ญจมราชูทิศ	ป.6/2	35	7	42
2	โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านสะเตง)	ป.6	6	26	32
3	โรงเรียนเทศบาล 5 (บ้านตลาดเก่า)	ป.6/1	3	20	23
	รวม	3	44	53	97

ตาราง 5 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในเขตสุขาภิบาล

ลำดับที่	โรงเรียน	ห้อง	จำนวนนักเรียน		
			ไทยพุทธ	ไทยอิสลาม	รวม
1	โรงเรียนบ้านยะหา	ป.6 ข.	18	15	33
	รวม	1	18	15	33

ตาราง 6 จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในเขตชนบท

ลำดับที่	โรงเรียน	ห้อง	จำนวนนักเรียน			หมายเหตุ
			ไทยพุทธ	ไทยอิสลาม	รวม	
1	โรงเรียนบ้านนู่ (บุญชอบ สาครินทร์)	ป.6	8	8	16	อำเภอเมือง
2	โรงเรียนบ้านนู่โป	ป.6	24	—	24	อำเภอเมือง
3	โรงเรียนบ้านปารามี่เต	ป.6	5	24	29	อำเภอเมือง
4	โรงเรียนวัดลำพะยา	ป.6 ข.	19	4	23	อำเภอเมือง
5	โรงเรียนบ้านท่าสาป	ป.6	3	25	28	อำเภอเมือง
6	โรงเรียนบ้านตาชี	ป.6	18	—	18	อำเภอยะหา
7	โรงเรียนบ้านนู่เต	ป.6	2	20	22	อำเภอยะหา
8	โรงเรียนบ้านชีเซะ	ป.6	—	16	16	อำเภอยะหา
9	โรงเรียนบ้านเขอรอราแม	ป.6	—	13	13	อำเภอยะหา
10	โรงเรียนบ้านกำทะลุ	ป.6	9	—	9	อำเภอบันนังสตา
11	โรงเรียนบ้านป่าหวัง	ป.6	—	10	10	อำเภอบันนังสตา
12	โรงเรียนบ้านตาเนาะปูเต๊ะ	ป.6	—	17	17	อำเภอบันนังสตา
13	โรงเรียนวัดวังสีดาวาส	ป.6	20	3	23	อำเภอรามัน
14	โรงเรียนบ้านไม้แทน	ป.6	5	25	30	อำเภอรามัน
	รวม	14	113	165	278	

เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย

1. แบบสอบถาม การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีรายละเอียดดังนี้

1.1 การสร้างแบบสอบถามภูมิหลังทางค่านิยมและทัศนคติของผู้วิจัยต่อศึกษาหลักการและวิธีการสร้างแบบสอบถาม พร้อมทั้งขอคำปรึกษาหารือคณะกรรมการที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน ทั้งนี้เพื่อให้แบบสอบถามมีลักษณะกระชับรัดกุม มีความสัมพันธ์กับการนำไปใช้ในการดำเนินการแปลผล และคำนึงถึงความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 ลักษณะแบบสอบถาม แบบสอบถามที่นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามประเภทปลายปิด (closed form) และในส่วนที่เป็นข้อความกำหนดค่าความเป็นห้าชั้น ใช้วิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็นสามตอน คือ

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 ภูมิหลังทางค่านิยมของนักเรียน

ตอนที่ 3 ภูมิหลังทางค่านิยมด้านอาชีพของนักเรียน

1.3 การวิเคราะห์ผลการทดลองใช้และพิจารณาข้อบกพร่องของเครื่องมือ โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (reliability coefficient) ของเครื่องมือด้วยสูตรของ ครอนบาค (Cronbach, 1970 : 161) คือ

$$L = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{s_i^2}{s_x^2} \right)$$

L	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
s_i^2	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามแต่ละข้อ
s_x^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถาม

การนำแบบสอบถามไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นนั้น ผู้วิจัยได้นำไปใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 57 คน คือ

1. โรงเรียนบ้านมาคัน (พลอยศรีอนุสรณ์) จำนวนนักเรียน 29 คน เป็นนักเรียนไทยพุทธ 1 คน นักเรียนไทยอิสลาม 28 คน
2. โรงเรียนบ้านตลาดลำใหม่ จำนวนนักเรียน 28 คน เป็นนักเรียนไทยพุทธ 20 คน นักเรียนไทยอิสลาม 8 คน

ผลของการหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ปรากฏว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่น .86

2. แบบทดสอบมาตรฐานความเข้าใจในการอ่าน ,ในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้แบบทดสอบของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบเลือกตอบจากตัวเลือก (Multiple Choice) ให้นักเรียนอ่านจากข้อความแล้วเลือกตอบจากตัวเลือก แบบทดสอบมีจำนวน 40 ข้อ

แบบทดสอบชุดนี้ทางสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา ได้นำไปใช้ทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2,023 คน มีคุณสมบัติสำคัญดังนี้ คือ

$$\text{คะแนนเฉลี่ย } (\bar{X}) = 17.06$$

$$\text{ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน } (S) = 4.73$$

$$\text{ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน } (S.E.) = 5.46$$

$$\text{ค่าความเชื่อมั่น } (r_{tt}) = 0.58$$

การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปติดต่อกับสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ และโรงเรียนเทศบาล เพื่อแจ้งความประสงค์ในการเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนต่าง ๆ ของจังหวัดยะลาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามและ

แบบทดสอบไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง การรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้เดินทางไปควบคุมและแนะนำในการตอบแบบสอบถาม และอธิบายวิธีทำแบบทดสอบด้วยตนเอง การรวบรวมข้อมูลนี้กระทำในระหว่างวันที่ 18 - 31 สิงหาคม 2525

การจัดกระทำกับข้อมูล

1. แบบสอบถาม จัดกระทำกับข้อมูลดังนี้

1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด

1.2 นำแบบสอบถามมาแจกแจงหาความถี่ โดยจำแนก เพศ ศาสนา ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา ภาษาพูดที่บ้าน ภาษาพูดกับเพื่อน และบุคคลอื่นนอกบ้าน ที่อยู่อาศัย ฯลฯ

1.3 ให้นำหนักประเมินค่าแต่ละมาตราส่วนของคำถามแต่ละข้อ ที่นักเรียนตอบ คือ มากที่สุด = 5 มาก = 4 ปานกลาง = 3 น้อย = 2 น้อยที่สุด = 1

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในก้นการอ่าน หลังจากการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแล้ว นำมาตรวจให้คะแนนรายบุคคล ดังนี้

2.1 ถ้านักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้องให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือเลือกเกิน 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน

2.2 รวมคะแนนจากคำตอบของนักเรียนแต่ละคน คะแนนที่ได้ของนักเรียนนำมาแบ่ง เป็นกลุ่มหาค่าเฉลี่ยตามลักษณะความแตกต่างกันทางภูมิหลัง ก้นภาษา และภูมิหลังก้นถิ่นที่อยู่

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและคำนวณค่าทางสถิติ ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยใช้สูตร (Ferguson. 1966 : 47)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนน

N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

2. หาค่าความแปรปรวนของคะแนนใช้สูตร (Ferguson. 1966 : 62)

$$s^2 = \frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

ΣX^2 แทน ผลบวกสะสมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\Sigma X)^2$ แทน ผลบวกของคะแนนทุกตัวยกกำลังสอง

3. ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม โดยใช้สูตร t - test

(Kirk. 1976 : 257)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน อัตราส่วนระหว่างผลต่างของรายเฉลี่ยสองจำนวนที่ต้องการเปรียบเทียบกัน กับความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างระหว่างรายเฉลี่ยของสองจำนวนที่ต้องการเปรียบเทียบกัน

4. ใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิดตัวประกอบเดียว (One - Way Analysis of Variance) ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างเกินสองกลุ่ม โดยใช้สูตร F - test (Winner. 1962 : 160 - 162) ทั้งนี้

ตาราง 7 ตารางสรุปการวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	SS_b	$k - 1$	$\frac{SS_b}{k - 1}$	$\frac{MS_b}{MS_w}$
ภายในกลุ่ม	SS_w	$N - k$	$\frac{SS_w}{N - k}$	
รวม	SS_t	$N - 1$	-	-

5. ถ้าการวิเคราะห์ความแปรปรวนถึงระดับที่เชื่อถือได้ทางสถิติ จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้ Studentized q. Statistic วิธีของ นิวแมน - คีลส์ (Newman - Keuls Test) ซึ่งมีสูตรดังนี้ (Kirk. 1968 : 91 - 98)

$$W_r = q_r \alpha; r, v \quad \frac{MS_w}{\tilde{n}}$$

เมื่อ W_r แทน ค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่ถึงระดับความเชื่อมั่น
 q_r แทน ค่าที่เปิดได้จากตารางตามระดับความเชื่อมั่นและที่ต้องการ
 MS_w แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม
 $\tilde{n}$ แทน ค่าตัวกลางฮาร์โมนิกของกลุ่มตัวอย่าง

$$\tilde{n} = \frac{k}{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} + \dots + \frac{1}{n_j}}$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ คือ

1. ศึกษาเปรียบเทียบภูมิหลังด้านภาษาและถิ่นที่อยู่
2. ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านภาษา
ต่างกัน
3. ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่มีภูมิหลังทางบ้าน
ถิ่นที่อยู่ต่างกัน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงกำหนด
สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มสองกลุ่ม
SS	แทน	Sum Square
MS	แทน	Mean Square
df	แทน	Degree of freedom
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F - distribution
$\bar{h}$	แทน	ค่าตัวกลางฮาร์โมนิคของกลุ่มตัวอย่าง
p	แทน	ความนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโอกาสในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ระหว่างนักเรียน
ไทยพุทธกับนักเรียนไทยอิสลาม

ศาสนา	N	$\bar{X}$	S.D.	t
พุทธ	175	52.8182	4.191	-27.21**
อิสลาม	223	38.8362	6.174	

$$**p .01 \quad t(405) = \pm 2.326$$

ตาราง 8 แสดงให้เห็นว่านักเรียนไทยพุทธมีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันมากกว่านักเรียนไทยอิสลาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแต่ละรายการและปรากฏผลดังในตาราง 9

ตาราง 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายละเอียดเกี่ยวกับโอกาสในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน
ระหว่างนักเรียนไทยพุทธกับนักเรียนไทยอิสลาม

ลำดับที่	รายการ	ไทยพุทธ		ไทยอิสลาม		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	ช่วง เวลาพัก ได้อ่านหนังสือในห้องสมุด โรงเรียน	2.53	0.80	2.67	0.96	1.54
2	พูดภาษาไทยไม่ชัดทำให้ไม่กล้าถามครู ในห้องเรียน	4.56	0.78	3.82	1.00	-8.30**
3	ถูกเพื่อน ๆ ล้อเพราะพูดไทยไม่ชัด	4.64	0.68	3.21	0.94	-5.36**
4	พูดภาษามลายูในชีวิตประจำวัน	4.64	0.44	1.37	0.67	-63.02**
5	พูดไทยในชีวิตประจำวัน	4.87	0.38	2.43	0.89	-37.10**

ตาราง 9 (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	ไทยพุทธ		ไทยอิสลาม		t
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
6	มั่นใจว่าพูดภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจน	4.41	0.72	3.04	1.04	-15.80**
7	ฟังวิทยุภาษาไทยได้รู้เรื่อง	4.57	0.72	3.96	0.97	-7.30**
8	ฟังวิทยุรายการที่เป็นภาษาไทย	4.03	1.10	3.39	1.07	-5.93**
9	ขณะที่อยู่บ้านมีเวลาอ่านหนังสือและ บททวนวิชาต่าง ๆ	3.09	0.83	2.70	0.91	-4.48**
10	ทุกคนที่บ้านพูดภาษาไทยได้ดี	4.76	0.47	2.46	0.93	-32.61**
11	พ่อแม่เคื่อนให้อ่านหนังสือและทำการบ้าน	3.50	1.20	2.93	1.16	-4.76**
12	พ่อแม่ยินดีให้เงินซื้อหนังสือและอุปกรณ์ การเรียน	4.46	0.73	4.02	0.94	-5.41**
13	พ่อแม่ซื้อหนังสือมาให้อ่านที่บ้าน	2.54	1.10	1.83	0.97	-6.78**

$$**p < .01 \quad t(401) = \pm 2.326$$

ตาราง 9 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับโอกาสในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน
ของนักเรียนไทยพุทธกับนักเรียนไทยอิสลาม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นั่นคือ
นักเรียนไทยพุทธมีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันมากกว่านักเรียนไทยอิสลาม ยกเว้นใน
รายการลำดับที่ 1 นักเรียนไทยพุทธกับนักเรียนไทยอิสลามไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียน
ที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	5,144.4352	2,572.2175	166.878**
ภายในกลุ่ม	405	6,242.5549	15.4137	
รวม	407	11,386.9883		

$$**p < .01 \quad F(2,405) = 4.66$$

ตาราง 10 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน คือ นักเรียนในเขตเทศบาล เขตสุขาภิบาล และเขตชนบท มีสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยต่อการใช้ภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 จึงได้ทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยด้านสิ่งแวดล้อมของนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน และปรากฏผลดังในตาราง 11

ตาราง 11 เปรียบเทียบความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็น
ปัจจัยต่อการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน

ถิ่นที่อยู่	$\bar{X}$	เขตชนบท 19.1756	เขตสุขาภิบาล 26.1515	เขตเทศบาล 27.0208
เขตชนบท	19.1756	—	6.9759**	7.8452**
เขตสุขาภิบาล	26.1515		—	0.8693
เขตเทศบาล	27.0208			—
q .99 (r, 405)			3.62	4.12
$q \cdot \sqrt{MS_{w/n}}$			1.727	1.956

$$**p < .01$$

ตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนในเขตเทศบาลมีสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยสูงกว่านักเรียนในเขตชนบท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนในเขตสุขาภิบาลมีสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยสูงกว่านักเรียนในชนบท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนในเขตสุขาภิบาล มีสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
จะเห็นค่าเฉลี่ยสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียนทั้งสามเขตได้ชัดเจนยิ่งขึ้นในตาราง 12

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยด้านสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย		
		เทศบาล	สุขาภิบาล	ชนบท
1	ความสะดวกด้านสถานที่ที่ทำการบ้านและอ่านหนังสือ	3.687	3.667	2.853
2	มีเสียงรบกวนเวลาทำการบ้านหรืออ่านหนังสือที่บ้าน	3.635	2.939	3.778
3	ความสะดวกด้านแสงสว่างในเวลากลางคืนเพื่ออ่านหนังสือหรือทำการบ้าน	4.115	4.606	3.545
4	ความสะดวกในการเดินทางจากบ้านไปโรงเรียน	4.219	4.364	3.584
5	ใกล้บ้านมีร้านขายหนังสือและอุปกรณ์การเรียน	3.667	3.242	1.781
6	บ้านอยู่ใกล้กับห้องสมุดประชาชนหรือที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	3.458	2.909	2.025
7	ความสะดวกในการส่งจดหมายหรือโทรเลข	4.240	4.424	1.609

ตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าสิ่งแวดลอมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียนในเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล มีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน คือ นักเรียนในเขตเทศบาลจะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเขตสุขาภิบาล ในรายการลำดับที่ 1, 2, 5, 6, 7 และนักเรียนในเขตสุขาภิบาลมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเขตเทศบาลในรายการลำดับที่ 3, 4 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลกับนักเรียนในเขตชนบท ปรากฏว่านักเรียนในเขตชนบทมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกือบทุกรายการ ที่เห็นเด่นชัดที่สุดคือ รายการลำดับที่ 5, 7 ส่วนรายการลำดับที่ 2 นักเรียนในเขตชนบทมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนในเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล

ถ้าเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทั้งหมดจะได้อันดับจากสูงที่สุดไปต่ำที่สุด คือ นักเรียนในเขตเทศบาล ($\bar{X} = 27.0208$) เขตสุขาภิบาล ($\bar{X} = 26.1515$) เขตชนบท ($\bar{X} = 19.1756$)

ตาราง 13 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโอกาสในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน และสิ่งแวดลอมที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	14,128.7903	7,064.3965	61.229**
ภายในกลุ่ม	405	46,727.5200	115.3766	
รวม	407	60,856.3108		

$$**p < .01 \quad F(2, 405) = 4.66$$

ตาราง 13 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกันคือ นักเรียนในเขตเทศบาล เขตสุขาภิบาล และเขตชนบท มีโอกาสในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน และมีสิ่งแวดลอมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของโอกาสและสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียนตามถิ่นที่อยู่ และปรากฏผลในตาราง 14

ตาราง 14 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ระหว่างค่าเฉลี่ยของโอกาสในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน และสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน

ถิ่นที่อยู่	$\bar{X}$	เขตชนบท	เขตเทศบาล	เขตสุขาภิบาล
		62.4552	74.8542	75.8182
เขตชนบท	62.4552	—	12.399**	13.363**
เขตเทศบาล	74.8542		—	0.964
เขตสุขาภิบาล	75.8182			—
$q .99 (r, 405)$			3.62	4.12
$q .99 \sqrt{MS_w/n}$			4.725	5.378

** $p < .01$

ตาราง 14 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนในเขตเทศบาลมีค่าเฉลี่ยโอกาสในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันและสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยสูงกว่านักเรียนในเขตชนบท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนในเขตสุขาภิบาลมีค่าเฉลี่ยโอกาสในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันและสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยสูงกว่านักเรียนในเขตชนบท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนในเขตชานานไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 15 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
นักเรียนชาย	192	12.583	4.070	-3.19**
นักเรียนหญิง	216	13.914	4.539	

$$**p < .01 \quad t(405) = \pm 2.326$$

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่านักเรียนหญิงมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 1.1

ตาราง 16 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนไทยพุทธกับนักเรียนไทยอิสลาม

ศาสนา	N	$\bar{X}$	S.D.	t
นักเรียนไทยพุทธ	176	14.733	4.666	-5.83**
นักเรียนไทยอิสลาม	232	12.220	3.802	

$$**p < .01 \quad t(331) = \pm 2.326$$

ตาราง 16 แสดงให้เห็นว่านักเรียนไทยพุทธมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนไทยอิสลาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1.7

ตาราง 17 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่แตกต่างกันด้านเพศและศาสนา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	865.9693	288.6563	16.861**
ภายในกลุ่ม	404	6,916.3044	17.1196	
รวม	407	7,782.2734		

**p < .01 F (3,404) = 3.83

ตาราง 17 แสดงว่านักเรียนที่ต่างกันด้าน เพศ และศาสนา คือนักเรียนชายไทยพุทธ นักเรียนหญิงไทยพุทธ นักเรียนชายไทยอิสลาม และนักเรียนหญิงไทยอิสลาม มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่แตกต่างกันด้านเพศและศาสนาแล้ว จะปรากฏผลดังในตาราง 18

ตาราง 18 เปรียบเทียบความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่าน
ของนักเรียนที่ต่างกันด้านเพศและศาสนา

เพศ, ศาสนา	$\bar{X}$	ชายอิสลาม 11.3883	หญิงอิสลาม 12.8837	ชายพุทธ 13.9663	หญิงพุทธ 15.5172
ชายไทยอิสลาม	11.3883	—	1.4954 *	2.5780 **	4.1289 **
หญิงไทยอิสลาม	12.8837		—	1.0826	2.6335 **
ชายไทยพุทธ	13.9663			—	1.5509 *
หญิงไทยพุทธ	15.5172				—
q .95 (r, 404)			2.77	3.31	3.63
$q \cdot \sqrt{MS_w/n}$			1.149	1.373	1.506
q .99 (r, 404)			3.64	4.12	4.40
$q \cdot \sqrt{MS_w/n}$			1.510	1.709	1.825

** p < .01

* p < .05

ตาราง 18 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนหญิงไทยพุทธและนักเรียนชายไทยพุทธ มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนชายไทยอิสลาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนหญิงไทยพุทธ มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนหญิงไทยอิสลาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนหญิงไทยพุทธมีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนชายไทยพุทธ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนหญิงไทยอิสลามมีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนชายไทยอิสลาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักเรียนชายไทยพุทธกับนักเรียนหญิงไทยอิสลามมีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 19 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่จบการศึกษากัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ภายในกลุ่ม	3	923.7565	307.9187	18.138 **
ระหว่างกลุ่ม	404	6,858.3787	16.9762	
รวม	407	7,782.1352		

$$**p < .01 \quad F(3, 404) = 3.83$$

ตาราง 19 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่จบการศึกษากัน มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อ 1.2 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่จบการศึกษากัน แล้วจะปรากฏผลดังในตาราง 20

ตาราง 20 เปรียบเทียบความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่าน
ของนักเรียนที่มีความมีการศึกษาต่างกัน

การศึกษาของบิดา	$\bar{X}$	ไม่จบ ป.4	จบ ป.4-7	อนุปริญาขึ้นไป	จบ มศ.3-5
		11.4688	13.0106	15.4667	16.9565
ไม่จบ ป.4	11.4688	—	1.5418	3.9979**	5.4877**
จบ ป.4-7	13.0106		—	2.4561*	3.9459**
จบอนุปริญาขึ้นไป	15.4667			—	1.4898
จบ มศ.3-5	16.9565				—
q .95 (r, 404)			2.77	3.31	3.63
q . $\sqrt{MS_w/n}$			1.672	2.236	2.453
q .99 (r, 404)			3.62	4.12	4.40
q . $\sqrt{MS_w/n}$			2.414	2.781	2.973

**p < .01

*p < .05

ตาราง 20 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนที่จบ มศ.3 - 5 และที่จบระดับอนุปริญาขึ้นไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ไม่จบ ป.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่จบ มศ.3 - 5 มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่จบ ป.4 - 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่จบระดับอนุบาลขึ้นไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่จบ ป.4 - 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนที่จบระดับอนุบาลขึ้นไป กับนักเรียนที่จบ มศ.3 - 5 มีค่าคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักเรียนที่จบ ป.4 - 7 กับนักเรียนที่จบ ไม่จบ ป.4 มีค่าคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 21 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่มารดามีการศึกษากัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	445.1309	148.3770	8.170**
ภายในกลุ่ม	404	733.0113	18.1609	
รวม	407	7,782.1422		

$$**p < .01 \quad F(3, 404) = 3.83$$

ตาราง 21 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มารดาการศึกษาต่างกันมีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 1.3 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่มารดาการศึกษาต่างกัน และปรากฏผลดังในตาราง 22

ตาราง 22 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่าน
ของนักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาดังกัน

การศึกษาของมารดา	$\bar{X}$	ไม่จบ ป.4	จบ ป.4-7	จบ มศ.3-5	จบอนุบาลขึ้นไป
		12.4286	13.2294	16.5500	17.0909
ไม่จบ ป.4	12.4286	—	0.8008	4.1214**	4.6623**
จบ ป.4-7	13.2294		—	3.3206*	3.8615**
จบ มศ.3-5	16.5500			—	0.5409
จบอนุบาลขึ้นไป	17.0909				—
$q .95 (r, 404)$			2.77	3.31	3.63
$q \cdot \sqrt{MS_w/n}$			2.323	2.776	3.045
$q .99 (r, 404)$			3.64	4.12	4.40
$q \cdot \sqrt{MS_w/n}$			3.053	3.456	3.691

**p < .01

*p < .05

ตาราง 22 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาจบระดับอนุบาลขึ้นไปและนักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาจบ มศ.3 - 5 มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มารดาไม่จบ ป.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่มารวมมีการศึกษาจบระดับอนุปริญาขึ้นไป มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มารวมมีการศึกษาจบ ป.4 - 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่มารวมมีการศึกษาจบ มศ.3 - 5 มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มารวมมีการศึกษาจบ ป.4 - 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนที่มารวมมีการศึกษาจบระดับอนุปริญาขึ้นไปกับนักเรียนที่มารวมมีการศึกษาจบ มศ.3 - 5 มีค่าคะแนนความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักเรียนที่มารวมมีการศึกษาจบ ป.4 - 7 กับนักเรียนที่มารวมไม่จบ ป.4 มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 23 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่บิดามารดาอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	772.5151	154.4630	8.983 **
ภายในกลุ่ม	401	6,835.2698	17.1952	
รวม	406	7,667.5849		

$$**p < .01 \quad F(5, 401) = 3.06$$

ตาราง 23 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่บิดามารดาอาชีพต่างกัน มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 1.4 จึงได้ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่บิดามารดาอาชีพต่างกัน และปรากฏผลดังในตาราง 24

ตาราง 24 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่าน
ของนักเรียนที่มีความบกพร่องต่างกัน

อาชีพ	$\bar{X}$	ส่วนตัว	เกษตร	ไม่มี/ตาย	รับจ้าง	ค้าขาย	รับราชการ
		10.5000	12.3867	13.2593	13.7424	13.9500	16.7111
ทำงานส่วนตัว	10.5000	-	1.8867	2.7593	3.2424	3.4500	6.2111**
การเกษตร	12.3867		-	0.8726	1.3557	1.5633	4.3244*
ไม่มีอาชีพ/ถึงแก่กรรม	13.2593			-	0.4831	0.6907	3.4518
รับจ้าง	13.7424				-	0.2076	2.9687
ค้าขาย	13.9500					-	2.7611
รับราชการ	16.7111						-
q .95 (r, 402)			2.77	3.31	3.63	3.86	4.03
$q \cdot \sqrt{MS_w/n}$			2.789	3.333	3.655	3.887	4.058
q .99 (r, 402)			3.64	4.12	4.40	4.60	4.76
$q \cdot \sqrt{MS_w/n}$			3.665	4.149	4.431	4.632	4.793

**p < .01

*p < .05

ตาราง 24 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องรับราชการ มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่า
นักเรียนที่มีความบกพร่องทำงานส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ปริญญามีอาชีพรับราชการ มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ปริญญามีอาชีพการเกษตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่ปริญญามีอาชีพรับราชการ อาชีพค้าขาย อาชีพรับจ้าง และไม่มีอาชีพหรือถึงแก่กรรม มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนที่ปริญญามีอาชีพค้าขาย อาชีพรับจ้าง ไม่มีอาชีพหรือถึงแก่กรรม และอาชีพการเกษตร มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ปริญญามีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	620.6047	124.1209	6.971**
ภายในกลุ่ม	401	7,139.5512	17.8044	
รวม	406	7,760.1559		

** $p < .01$ $F(5, 401) = 3.06$

ตาราง 25 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ปริญญามีอาชีพต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 1.5 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ปริญญามีอาชีพต่างกัน และปรากฏผลดังในตาราง 26

ตาราง 26 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่าน
ของนักเรียนที่มีการทำอาชีพต่างกัน

อาชีพ	$\bar{X}$	เกษตร	ไม่มี/ตาย	ค้าขาย	รับจ้าง	ส่วนตัว	รับราชการ
		12.4688	12.5000	13.5652	14.3636	16.3200	16.4211
การเกษตร	12.4688	—	0.0312	1.0964	1.8946	3.8512**	3.9523**
ไม่มีอาชีพ/ถึงแก่กรรม	12.5000		—	1.0652	1.8636	3.8200**	3.9211**
ค้าขาย	13.5652			—	0.7980	2.7548	2.8559
รับจ้าง	14.3636				—	1.9564	2.0575
ทำงานส่วนตัว	16.3200					—	0.1011
รับราชการ	16.4211						—
$q .99 (r, 402)$			3.64	4.12	4.40	4.60	4.76
$q \cdot \sqrt{MS_{w/n}}$			2.871	3.250	3.471	3.628	3.755

**p < .01

ตาราง 26 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนที่มีการทำอาชีพรับราชการและนักเรียนที่มีการทำอาชีพทำงานส่วนตัว มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีการทำอาชีพการเกษตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่มีการทำอาชีพรับราชการและนักเรียนที่มีการทำอาชีพทำงานส่วนตัว มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ไม่มีอาชีพหรือถึงแก่กรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่มีการควมมีอาชีพรับราชการ อาชีพทำงานส่วนตัว และอาชีพรับจ้าง มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนที่มีการควมมีอาชีพรับจ้าง อาชีพค้าขาย ไม่มีอาชีพหรือถึงแก่กรรม และ อาชีพการเกษตร มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 27 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ใช้ภาษาพูดที่บ้านต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	886.3557	295.4519	17.812**
ภายในกลุ่ม	404	6,319.6277	16.5869	
รวม	407	7,205.9834		

$$**p < .01 \quad F(3, 404) = 3.83$$

ตาราง 27 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ใช้ภาษาพูดที่บ้านต่างกัน มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ใช้ภาษาพูดที่บ้านต่างกัน และปรากฏผลดังในตาราง 28

ตาราง 28 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่าน
ของนักเรียนที่ใช้ภาษาพูดที่บ้านต่างกัน

ภาษาพูดที่บ้าน	$\bar{X}$	มลายู 11.8458	ถิ่นใต้ 14.0815	มลายู กลาง ใต้ 15.6667	กลาง 16.3929
มลายู	11.8458	—	2.2357**	3.8209**	4.5471**
ถิ่นใต้	14.0815		—	1.5852	2.3114*
มลายู กลาง และถิ่นใต้	15.6667			—	0.7262
กลาง	16.3929				—
q .95 (r, 404)			2.77	3.31	3.63
$q \cdot \sqrt{MS_w/n}$			1.501	1.793	1.967
q .99 (r, 404)			3.64	4.12	4.40
$q \cdot \sqrt{MS_w/n}$			1.973	2.233	2.384

**p < .01

*p < .05

ตาราง 28 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนที่พูดภาษากลาง พูดทั้งภาษามลายู ภาษากลาง และภาษาถิ่นใต้ และพูดภาษาถิ่นใต้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษามลายูที่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อ 1.6

2. นักเรียนที่พูดภาษากลางที่บ้าน มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่นใต้ที่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่พูดภาษากลางที่บ้าน กับนักเรียนที่พูดทั้งภาษามลายู ภาษากลาง และภาษาถิ่นใต้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนที่พูดทั้งภาษามลายู ภาษากลาง และภาษาถิ่นใต้ กับนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นใต้ที่บ้าน มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 29 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ใช้ภาษาพูดกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้านต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	3	1,241.0078	413.6692	25.549**
ภายในกลุ่ม	404	6,541.2612	16.1912	
รวม	407	7,782.2690		

$$**p < .01 \quad F(3, 404) = 3.83$$

ตาราง 29 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ใช้ภาษาพูดกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้านต่างกัน มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงได้ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถของนักเรียนที่ใช้ภาษาพูดกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้านต่างกัน และปรากฏผลดังในตาราง 30

ตาราง 30 เปรียบเทียบความแตกต่าง เป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่าน
ของนักเรียนที่ใช้ภาษาพูดกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้านต่างกัน

ภาษาพูดกับเพื่อนและ บุคคลอื่นนอกบ้าน	$\bar{X}$	มลายู 10.7800	มลายู กลาง ไค้ 13.2576	ถิ่นไค้ 14.2308	กลาง 17.1212
มลายู	10.7800	—	2.4776**	3.4508**	6.3412**
มลายู กลาง และถิ่นไค้	13.2576		—	0.9732	3.8636**
ถิ่นไค้	14.2308			—	2.8904**
กลาง	17.1212				—
q .99 (r, 404)			3.64	4.12	4.40
$q \cdot \sqrt{MS_w/n}$			1.715	1.942	2.74

**p < .01

ตาราง 30 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนที่พูดภาษากลาง พูดภาษาถิ่นไค้ และพูดทั้งภาษามลายู กลาง และถิ่นไค้ มีค่าคะแนนความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษามลายูกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่พูดภาษากลางกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้าน มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดทั้งภาษามลายู กลาง และถิ่นไค้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1.7
3. นักเรียนที่พูดภาษากลางกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้าน มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่นไค้ที่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่พูดภาษาถิ่นใต้ที่บ้านกับนักเรียนที่พูดทั้งภาษามลายู กลาง และถิ่นใต้ มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมุติฐานข้อ 1.7

ตาราง 31 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	65.9123	326.9565	18.576**
ภายในกลุ่ม	405	7,128.3264	17.6008	
รวม	407	7,782.2387		

$$**p < .01 \quad F(2, 405) = 4.66$$

ตาราง 31 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน คือ นักเรียนในเขตเทศบาล เขตสุขภาพ และเขตชนบท มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงได้เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน และปรากฏผลดังในตาราง 32

ตาราง 32 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่าน
ของนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน

ถิ่นที่อยู่	$\bar{X}$	เขตชนบท	เขตสุขาภิบาล	เขตเทศบาล
		12.4767	14.0303	15.4583
เขตชนบท	12.4767	—	1.5536 *	2.9816 **
เขตสุขาภิบาล	14.0303		—	1.4280
เขตเทศบาล	15.4583			—
$q .95 (r, 405)$			2.77	3.31
$q \cdot \sqrt{MS_w/n}$			1.412	1.687
$q .99 (r, 405)$			3.62	4.12
$q \cdot \sqrt{MS_w/n}$			1.845	2.101

**p < .01

*p < .05

ตาราง 32 แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนในเขตเทศบาล มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนในเขตชนบท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องตามสมมุติฐานข้อ 2.2
2. นักเรียนในเขตสุขาภิบาล มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนในเขตชนบท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมุติฐานข้อ 2.3
3. นักเรียนในเขตเทศบาล กับนักเรียนในเขตสุขาภิบาล มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมุติฐานข้อ 2.1

ตาราง 33 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ใช้แสงสว่างที่บ้านต่างกัน

การใช้แสงสว่างที่บ้าน	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ไฟฟ้า	292	14.034	4.427	5.54 **
ตะเกียง	116	11.465	3.647	

$$**p < .01 \quad t(254) = 2.326$$

ตาราง 33 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ใช้แสงสว่างที่บ้านต่างกัน คือ นักเรียนที่ใช้ไฟฟ้ากับนักเรียนที่ใช้ตะเกียง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่ใช้ไฟฟ้า มีค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ใช้ตะเกียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องตามสมมุติฐานข้อ 2.4

ตาราง 34 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่อยู่ในถิ่นที่มีการคมนาคมสะดวกกับนักเรียนที่อยู่ในถิ่นที่มีการคมนาคมไม่สะดวก

การคมนาคม	N	$\bar{X}$	S.D.	t
สะดวก	193	14.052	4.667	3.29 **
ไม่สะดวก	215	12.663	3.984	

$$**p < .01 \quad t(379) = 2.326$$

ตาราง 34 แสดงให้เห็นว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านระหว่างนักเรียนที่อยู่ในพื้นที่ที่มีการคมนาคมสะดวก กับนักเรียนที่อยู่ในพื้นที่ที่มีการคมนาคมไม่สะดวก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่อยู่ในพื้นที่การคมนาคมสะดวก มีค่าคะแนนความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในพื้นที่การคมนาคมไม่สะดวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2.5

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาภูมิหลังทั่วไปทางด้านภาษาและถิ่นที่อยู่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดยะลา
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามภูมิหลังทางด้านภาษา
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามภูมิหลังทางด้านถิ่นที่อยู่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา และโรงเรียนเทศบาลในเขตเทศบาลเมืองยะลา ซึ่งกำลังศึกษาในปีการศึกษา 2525 กลุ่มตัวอย่างนี้ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้จำนวน 408 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังทางด้านภาษาและถิ่นที่อยู่รวมทั้งโอกาสในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน และสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทย แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 57 คน มีความเชื่อมั่น 0.86
2. แบบทดสอบมาตรฐานความเข้าใจในการอ่าน เป็นแบบทดสอบของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบบทดสอบนี้เป็นแบบเลือกตอบมี 5 ตัวเลือก มีจำนวน 40 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กระทำตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบโอกาสในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันระหว่างไทยพุทธกับนักเรียนไทยอิสลาม โดยใช้ความถี่ ($\bar{X}$) และ t - test
2. เปรียบเทียบสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน โดยใช้ความถี่ ($\bar{X}$) และ F - test
3. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่มีภูมิหลังทางด้านภาษาต่างกัน โดยใช้ t - test และ F - test
4. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่มีภูมิหลังด้านที่อยู่ต่างกัน โดยใช้ t - test และ F - test
5. การเปรียบเทียบที่ใช้ F - test เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้ Studentized q . Statistic แบบ Newman - Keuls

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเปรียบเทียบภูมิหลังทางด้านภาษาและถิ่นที่อยู่ปรากฏว่า

1. นักเรียนไทยพุทธกับนักเรียนไทยอิสลามมีโอกาสในการใช้ภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือนักเรียนไทยพุทธมีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันมากกว่านักเรียนไทยอิสลามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณารายละเอียดจากรายการต่าง ๆ นักเรียนไทยพุทธมีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันสูงกว่านักเรียนไทยอิสลามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นรายการลำดับที่ 1 คือ ช่วงเวลาพักให้อ่านหนังสือในห้องสมุดโรงเรียน ในรายการนี้นักเรียนไทยพุทธกับนักเรียนไทยอิสลามไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน มีสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ระหว่างค่าเฉลี่ยค่าสิ่งแวดล้อมทางบ้านของนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน ปรากฏผลว่า

2.1 นักเรียนในเขตเทศบาล และนักเรียนในเขตสุขาภิบาลมีสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยสูงกว่านักเรียนในเขตชนบท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 นักเรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนในเขตสุขาภิบาลมีสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่มีภูมิหลังทางด้านภาษาต่างกัน ปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียนหญิงมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนไทยพุทธมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนไทยอิสลามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่แตกต่างกันด้านเพศ และศาสนา มีความสามารถด้านการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ปรากฏผลดังนี้

3.1 นักเรียนหญิงไทยพุทธและนักเรียนชายไทยพุทธมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนชายไทยอิสลามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 นักเรียนหญิงไทยพุทธมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนหญิงไทยอิสลามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 นักเรียนหญิงไทยพุทธมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนชายไทยพุทธอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 นักเรียนหญิงไทยอิสลามมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนชายไทยอิสลามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 นักเรียนหญิงไทยอิสลามกับนักเรียนชายไทยพุทธ มีความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักเรียนที่มีค่าการศึกษากันมีความสามารถด้านการอ่านต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ปรากฏผลดังนี้

4.1 นักเรียนที่มีค่าจบ มศ. 3 - 5 และนักเรียนที่มีค่าจบระดับอนุปริญาขึ้นไป มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีค่าไม่จบ ป. 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 นักเรียนที่มีค่าจบ มศ. 3 - 5 มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีค่าจบ ป. 4 - 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 นักเรียนที่มีค่าจบอนุปริญาขึ้นไปมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มีค่าจบ ป. 4 - 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4 นักเรียนที่มีค่าจบ มศ. 3 - 5 กับนักเรียนที่มีค่าจบระดับอนุปริญาขึ้นไป มีความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.5 นักเรียนที่มีค่าจบ ป. 4 - 7 กับนักเรียนที่มีค่าไม่จบ ป. 4 มีความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักเรียนที่มารดามีการศึกษากัน มีความสามารถด้านการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ปรากฏผลดังนี้

5.1 นักเรียนที่มารดาจบระดับอนุปริญาขึ้นไปและนักเรียนที่มารดาจบ มศ. 3 - 5 มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มารดาไม่จบ ป. 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2 นักเรียนที่มารดาจบระดับอนุปริญาขึ้นไปมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มารดาจบ ป. 4 - 7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.3 นักเรียนที่มารดาจบระดับอนุปริญาขึ้นไปกับนักเรียนที่มารดาจบ มศ. 3 - 5 มีความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.4 นักเรียนที่มารดาจบ ป. 4 - 7 กับนักเรียนที่มารดาไม่จบ ป. 4 มีความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. นักเรียนที่บิดามีอาชีพต่างกัน มีความสามารถด้านการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ปรากฏผลดังนี้

6.1 นักเรียนที่บิดามีอาชีพรับราชการ มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพทำงานส่วนตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6.2 นักเรียนที่บิดามีอาชีพรับราชการ มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพการเกษตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.3 นักเรียนที่บิดามีอาชีพรับราชการ อาชีพค้าขาย และอาชีพรับจ้างมีความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6.4 นักเรียนที่บิดามีอาชีพค้าขาย อาชีพรับจ้าง ไม่มีอาชีพ ถึงแก่กรรม อาชีพการเกษตร อาชีพทำงานส่วนตัว มีความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7. นักเรียนที่มารดามีอาชีพต่างกัน มีความสามารถด้านการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ปรากฏผลดังนี้

7.1 นักเรียนที่มารดามีอาชีพรับราชการ และอาชีพทำงานส่วนตัว มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มารดามีอาชีพการเกษตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7.2 นักเรียนที่มารดามีอาชีพรับราชการ และอาชีพทำงานส่วนตัว มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มารดาไม่มีอาชีพหรือถึงแก่กรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7.3 นักเรียนที่มารดามีอาชีพรับราชการ อาชีพทำงานส่วนตัว อาชีพรับจ้างมีความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7.4 นักเรียนที่มารดามีอาชีพรับจ้าง อาชีพค้าขาย ไม่มีอาชีพหรือถึงแก่กรรม อาชีพการเกษตร มีความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

8. นักเรียนที่ใช้ภาษาพูดที่บ้านต่างกัน มีความสามารถด้านการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ปรากฏผลดังนี้

8.1 นักเรียนที่พูดภาษากลาง พูดทั้งภาษามลายู ภาษากลาง และภาษาถิ่นใต้ก็ดี และที่พูดภาษาถิ่นใต้ก็ดี มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษามลายูที่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8.2 นักเรียนที่พูดภาษากลางที่บ้าน มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่นใต้ที่บ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8.3 นักเรียนที่พูดภาษากลางที่บ้านกับนักเรียนที่พูดภาษามลายู ภาษากลาง ภาษาถิ่นใต้ มีความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

8.4 นักเรียนที่พูดภาษามลายู ภาษากลาง ภาษาถิ่นใต้ กับนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นใต้ที่บ้าน มีความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

9. นักเรียนที่ใช้ภาษาพูดกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้านต่างกัน มีความสามารถด้านการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ปรากฏผลดังนี้

9.1 นักเรียนที่พูดภาษากลาง พูดภาษาถิ่นใต้ พูดภาษามลายู ภาษากลาง ภาษาถิ่นใต้ มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษามลายูกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9.2 นักเรียนที่พูดภาษากลางกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้าน มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษามลายู ภาษากลาง ภาษาถิ่นใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9.3 นักเรียนที่พูดภาษากลางกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้าน มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่พูดภาษาถิ่นใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9.4 นักเรียนที่พูดภาษาถิ่นใต้กับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้านกับนักเรียนที่พูดภาษามลายู ภาษากลาง ภาษาถิ่นใต้ มีความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน ปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกัน มีความสามารถต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ปรากฏผลดังนี้

1.1 นักเรียนในเขตเทศบาลมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนในเขตชนบทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 นักเรียนในเขตสุขภาพมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนในเขตชนบทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 นักเรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนในเขตสุขภาพมีความสามารถด้านการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักเรียนที่ใช้แสงสว่างที่บ้านต่างกัน มีความสามารถทางการอ่านต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่ใช้ไฟฟ้าที่บ้านมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ใช้แสงสว่างด้วยตะเกียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่อยู่ในถิ่นที่มีการคมนาคมสะดวกกับนักเรียนที่อยู่ในถิ่นที่มีการคมนาคมไม่สะดวก มีความสามารถด้านการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่อยู่ในถิ่นที่มีการคมนาคมสะดวกมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในถิ่นที่มีการคมนาคมไม่สะดวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ควรนำมาอภิปรายผลมีดังนี้คือ

1. ผลการศึกษามีหลังด้านภาษาและถิ่นที่อยู่ จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักเรียนไทยพุทธมีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันมากกว่านักเรียนไทยอิสลาม และเมื่อพิจารณาจากรายละเอียดในแบบสอบถาม จะเห็นได้ว่านักเรียนไทยอิสลามพูดภาษามลายูในชีวิตประจำวันมากกว่าภาษาไทย และทุกคนที่บ้านของนักเรียนไทยอิสลามพูดภาษาไทยได้ก็มีอยู่ส่วนน้อย นับเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การใช้ภาษาไทยที่บ้านของนักเรียนไทยอิสลามน้อยตามไปด้วย

การเอาใจใส่ในด้านการเรียน การอ่านหนังสือ และทำการบ้าน จากพ่อแม่ของนักเรียน ปรากฏว่าพ่อแม่ของนักเรียนไทยอิสลามให้ความสนใจและเอาใจใสน้อยกว่าพ่อแม่ของนักเรียนไทยพุทธ ดังนั้น การเรียน และการอ่านหนังสือของนักเรียนไทยอิสลามส่วนใหญ่จึงมีเฉพาะในโรงเรียนเท่านั้น ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นได้ในรายการที่เกี่ยวกับการใช้เวลาว่างอ่านหนังสือในห้องสมุดของโรงเรียน ทั้งนักเรียนไทยพุทธและนักเรียนไทยอิสลามมีโอกาสอ่านหนังสืออยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นเมื่อ

พิจารณาในส่วนประกอบทุกด้านพบว่านักเรียนไทยอิสลามมีโอกาใช้ภาษาไทยเฉพาะในโรงเรียนเท่านั้น ทำให้ทักษะด้านต่าง ๆ ในการใช้ภาษาทั้งอ่าน ฟัง และเขียน มีปริมาณน้อยกว่านักเรียนไทยพุทธ

เมื่อเปรียบเทียบด้านสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทย พบว่านักเรียนในเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล มีสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยสูงกว่านักเรียนในเขตชนบท ในรายการที่ทำให้เห็นเด่นชัดความสะดวกด้านสถานที่ทำการบ้านและอ่านหนังสือและบ้านอยู่ใกล้กับร้านขายหนังสือและอุปกรณ์การเรียน ส่วนรายการที่นักเรียนในเขตชนบทมีสูงกว่านักเรียนในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล คือไม่ค่อยมีเสียงรบกวนขณะอ่านหนังสือหรือทำการบ้าน ทั้งนี้เพราะในชนบทมีวัดกยาสัตถุจรส่งเสียงดังน้อยกว่า แต่เมื่อนำเอาผลทุกด้านมาสรุปจะเห็นว่านักเรียนในเขตชนบทมีสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยน้อยกว่านักเรียนในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล สำหรับการเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนในเขตสุขาภิบาลนั้นพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน คือมีสภาพสิ่งแวดล้อมทางบ้านอยู่ในลักษณะที่คล้ายกัน

เป็นที่น่าสังเกตอย่างหนึ่งคือนักเรียนในเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาลจะมีจำนวนนักเรียนไทยพุทธที่พูดภาษาไทย และนักเรียนไทยอิสลามที่พูดภาษามลายูเป็นจำนวนสัดส่วนที่พอ ๆ กัน แต่ในเขตชนบทนั้นจะมีนักเรียนที่พูดภาษามลายูอยู่เป็นส่วนใหญ่ นับเป็นข้อแตกต่างกันทั้งด้านโอกาสในการใช้ภาษาไทย และสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่จะเป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียน คือนักเรียนในเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล นักเรียนไทยอิสลามมีโอกาสดูคลีกับนักเรียนไทยพุทธมาก การใช้ภาษาไทยก็ย่อมมีมากไปด้วย สำหรับโรงเรียนในเขตชนบทนั้นส่วนใหญ่จะมีนักเรียนไทยอิสลามที่พูดภาษามลายู การใช้ภาษาไทยจึงมีเฉพาะในโรงเรียนคือใช้ภาษาไทยกับครูเท่านั้น ในกลุ่มเพื่อนนักเรียนด้วยกันจะใช้ภาษามลายูเท่านั้น ทำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ภาษาไทยกับภูมิหลังทางภาษาและถิ่นที่อยู่ของนักเรียนในจังหวัดยะลาเด่นชัดขึ้น

2. ผลจากการศึกษาภูมิหลังทางภาษาที่ส่งผลต่อความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนจากการศึกษาพบว่า นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 1.1 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณี สุทธิพงศ์ นภาพล อิงเคลือบ ที่สรุปผลความสามารถ

ด้านการอ่านในทำนองเดียวกัน และจากการทดสอบความรู้ทางภาษาไทยนักเรียนที่จบ ป. 4 ของ
กองการวิจัย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการพบว่าพัฒนาการทางภาษาของเด็กหญิงสูงกว่าเด็กชาย
เมื่อศึกษารวมทั้งเพศและศาสนา พบว่าความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนลดหลั่นกันดังนี้คือ

นักเรียนหญิงพุทธ ($\bar{X} = 15.5172$) นักเรียนชายพุทธ ($\bar{X} = 13.9663$) นักเรียนหญิงอิสลาม
($\bar{X} = 12.8837$) นักเรียนชายอิสลาม ($\bar{X} = 11.3883$) จะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีด้อยศาสนา
เดียวกัน นักเรียนหญิงก็ยังมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนชายซึ่งตรงตามสมมุติฐานทุก
ประการ

นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่างกันพบว่ามีความสามารถด้านการอ่านลดหลั่นกันตามลำดับดังนี้
บิดาจบ มศ. 3 - 5 ($\bar{X} = 16.9565$) บิดาจบอนุปริญญา ($\bar{X} = 15.4667$) บิดาจบ ป.4-7
($\bar{X} = 13.0106$) และบิดาไม่จบ ป. 4 ($\bar{X} = 11.4688$) จะเห็นได้ว่าบิดามีการศึกษาต่างกัน
ทำให้ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนต่างกันตรงตามสมมุติฐานข้อ 1.2 นักเรียนที่บิดาไม่จบ
ป. 4 มีความสามารถด้านการอ่านต่ำที่สุดของกลุ่ม แต่ที่น่าสนใจก็คือนักเรียนที่บิดาจบ มศ. 3-5
มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่บิดาจบระดับอนุปริญญาขึ้นไป มีผลทำให้ความสามารถด้านการอ่านของ
นักเรียนไม่เรียงลำดับตามระดับการศึกษาของบิดา

สำหรับนักเรียนมารดามีการศึกษาต่างกัน พบว่ามีความสามารถด้านการอ่านลดหลั่นกันตามลำดับ
ดังนี้คือ มารดาจบระดับอนุปริญญาขึ้นไป ($\bar{X} = 17.0909$) มารดาจบ มศ. 3 - 5 ($\bar{X} =$
16.5500) มารดาจบ ป. 4 - 7 ($\bar{X} = 13.2294$) มารดาไม่จบ ป. 4 ($\bar{X} = 12.4286$)
การศึกษาของมารดามีผลทำให้ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนต่างกันตรงตามสมมุติฐานข้อ 1.3
สำหรับการเปรียบเทียบโดยใช้การศึกษาของมารดาเป็นเกณฑ์ เป็นไปตามลำดับคือ นักเรียนที่
มารดาไม่จบ ป. 4 มีความสามารถด้านการอ่านต่ำที่สุดของกลุ่ม มารดามีการศึกษาสูงขึ้นความ
สามารถด้านการอ่านของนักเรียนก็เพิ่มขึ้น

จะเห็นได้ว่าการศึกษาของบิดามารดามีผลต่อความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน มีลักษณะ
ที่ตรงกันที่ จรรยา สุวรรณทัต (จรรยา สุวรรณทัต 2519 : 64) กล่าวว่า การศึกษาของบิดา
มารดา และการสนับสนุนของบิดามารดาในการศึกษา จะมีความสำคัญต่อการส่งเสริมคุณลักษณะของ
นักเรียนที่เชื่อต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียน

ความแตกต่างระหว่างอาชีพของบิดา พบว่าบิดามีอาชีพต่างกันทำให้ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนต่างกันตรงตามสมมุติฐานข้อ 1.4 และมีลำดับลดหลั่นกันดังนี้คือ บิดามีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 16.7111$) บิดามีอาชีพค้าขาย ($\bar{X} = 13.9500$) บิดามีอาชีพรับจ้าง ($\bar{X} = 13.7424$) บิดาไม่มีอาชีพหรือถึงแก่กรรม ($\bar{X} = 13.2593$) บิดามีอาชีพการเกษตร (12.3867) และบิดามีอาชีพทำงานส่วนตัว (10.5000) จะเห็นได้ว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพรับราชการมีความสามารถในการอ่านสูงที่สุดของกลุ่ม ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกับงานวิจัยของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน 2522 : 95 - 96) ซึ่งพบว่านักเรียนที่บิดามีอาชีพสูง เช่น รับราชการ หรือเป็นเจ้าของที่ดิน หรือมีกิจการค้ามักจะเป็นผู้คอยทางภาษาไทยมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่สามารมีอาชีพต่างกันจะเรียงลำดับลดหลั่นกันดังนี้ มารดามีอาชีพรับราชการ ($\bar{X} = 16.4211$) มารดาทำงานส่วนตัว ($\bar{X} = 16.3200$) มารดามีอาชีพรับจ้าง (14.3636) มารดามีอาชีพค้าขาย ($\bar{X} = 13.5652$) มารดาไม่มีอาชีพหรือถึงแก่กรรม ($\bar{X} = 12.5000$) และมารดามีอาชีพการเกษตร (12.4688) จะเห็นได้ว่านักเรียนที่มารดามีอาชีพรับราชการมีความสามารถในการอ่านสูงที่สุดในกลุ่ม เหมือนกับการเปรียบเทียบที่นำเอาอาชีพของบิดามาเป็นเกณฑ์

จากการนำผลของความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน จะเห็นได้ว่านักเรียนที่บิดาและมารดามีอาชีพรับราชการมีความสามารถสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพการเกษตรอยู่ในอันดับต่ำกว่ากลุ่มอื่น ส่วนอาชีพทำงานส่วนตัวนั้น บิดาที่มีอาชีพทำงานส่วนตัวนักเรียนจะมีความสามารถด้านการอ่านต่ำ ซึ่งต่างกับมารดาทำงานส่วนตัวเป็นอันดับรองจากอาชีพรับราชการ ทั้งนี้เพราะว่าอาชีพทำงานส่วนตัวของบิดามารดาของนักเรียนต่างกัน คือ บิดาจะทำงานด้านจักสาน หางของป่า และอื่น ๆ ที่ไม่ได้จัดไว้ในแบบสอบถาม ส่วนมารดาทำงานส่วนตัวมักจะเป็นแม่บ้าน ซึ่งมีบิดาเป็นฝ่ายทำงานอาชีพที่สามารถเลี้ยงครอบครัวได้ จากความแตกต่างในรายละเอียดนี้จึงทำให้สังเกตเห็นได้ว่าความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนจึงต่างกัน เพราะมารดาที่ทำงานอาชีพส่วนตัวมีเวลาในการเอาใจใส่ด้านความเป็นอยู่ตลอดจนการเรียนและการทำการบ้านของนักเรียนได้ใกล้ชิดกว่าอาชีพอื่น ๆ สำหรับอาชีพรับราชการซึ่งเป็นกลุ่มที่นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านสูงที่สุดนั้น เพราะบิดามารดามีการศึกษาที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ค่าย และอาชีพรับราชการในต่างจังหวัดมักจะมีเวลาอยู่ในครอบครัวและให้การอบรมเลี้ยงดูได้

อย่างใกล้ชิดกับนักเรียน นึกถึงบางอาชีพ เช่น อาชีพการเกษตร ค้าขาย และรับจ้าง ซึ่งนักเรียนต้องรับภาระบางอย่างเพื่อแบ่งเบางานทางบ้านให้กับบิดามารดา ได้แก่ การทำงานบ้าน หรือเลี้ยงน้อง เป็นต้น มีงานสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การเล่าเรียน อ่านหนังสือ หรือทำการบ้าน ไม่สามารถทำได้ อย่างวิเศษเท่าเทียมกับนักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพรับราชการ

สำหรับการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ใช้ภาษาพูดที่บ้านต่างกัน ผลปรากฏการเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ นักเรียนพูดภาษากลาง ($\bar{X} = 16.3929$) นักเรียนพูดภาษามลายู ภาษากลาง ภาษาถิ่นใต้ ($\bar{X} = 15.667$) นักเรียนพูดภาษาถิ่นใต้ ($\bar{X} = 14.0815$) และนักเรียนพูดภาษามลายู ($\bar{X} = 11.8458$) และเมื่อเปรียบเทียบภาษาที่ใช้พูดกับเพื่อน และบุคคลอื่นนอกบ้าน จะเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนพูดภาษากลาง ($\bar{X} = 17.1212$) นักเรียนพูดภาษาถิ่นใต้ ($\bar{X} = 14.2308$) นักเรียนพูดภาษามลายู ภาษากลาง ภาษาถิ่นใต้ ($\bar{X} = 13.2576$) และนักเรียนพูดภาษามลายู ($\bar{X} = 10.7800$) จะเห็นได้ว่านักเรียนที่พูดภาษากลางที่บ้านหรือพูดกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้านเป็นกลุ่มที่มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่าทุกกลุ่ม และนักเรียนที่พูดภาษามลายูมีความสามารถด้านการอ่านต่ำกว่าทุกกลุ่ม เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 1.7 และมีลักษณะคล้ายคลึงกับงานวิจัยของรัตนา ศิริพานิช (รัตนา ศิริพานิช 2507 : 69 - 71) ซึ่งได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่พูดภาษาไทยกลางมีความสามารถทางวิชาการ และมีความเข้าใจในการฟังภาษาไทยดีกว่านักเรียนที่พูดภาษามลายูอย่างเด่นชัด

จากการศึกษาภูมิหลังทางค่านภาษานั้น จะสังเกตได้ว่านักเรียนไทยอิสลามซึ่งพูดภาษามลายูนั้น มีโอกาสในการใช้ภาษาไทยน้อยกว่านักเรียนไทยพุทธที่พูดภาษาไทย ดังนั้นจากผลการเปรียบเทียบดังกล่าวจึงสรุปได้ว่านักเรียนที่มีโอกาสใช้ภาษาไทยมากกว่าจะมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่าตรงตามสมมุติฐานข้อ 1.8 และความแตกต่างกันนี้เห็นได้อย่างเด่นชัดจากคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม การศึกษาจากนักเรียนใช้ภาษาสองภาษานั้นพบว่าแตกต่างกับงานวิจัย ของ ดวงเคียน ศาสตรภัทร (ดวงเคียน ศาสตรภัทร 2515 : 139 - 144) และ อุทัย แก้วขาว (อุทัย แก้วขาว 2515 : 89 - 95) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างเด็กไทยกับเด็กจีน พบว่าเด็กจีนมีความเข้าใจในการอ่านดีกว่าเด็กไทย เหตุผลที่เห็นได้ชัดคือเด็กจีนที่นำมาศึกษาเปรียบเทียบนั้นมี

พื้นฐานในการใช้ภาษาไทยอยู่ในระดับเดียวกับเด็กไทย แต่กรณีนักเรียนพหุภาษามลายูในจังหวัดยะลานั้นมีโอกาสใช้ภาษาไทยน้อยกว่านักเรียนที่พูดภาษาไทยทั้งในจังหวัดยะลาและภูมิภาคส่วนอื่น ๆ ของประเทศ เป็นผลทำให้มีความสามารถในการอ่านต่ำไปด้วย

ถ้านำเอานักเรียนพหุภาษากลางมาเปรียบเทียบกับนักเรียนที่พูดภาษาดีนไต จะพบว่านักเรียนพหุภาษากลางจะมีความสามารถในการอ่านสูงกว่า ทั้งนี้เพราะการอ่านคือการแปลสัญลักษณ์และพยายามทำความเข้าใจกับสัญลักษณ์นั้น ภาษาที่ใช้เขียนนั่นแหละก็คือ สัญลักษณ์ที่แทนภาษากลางโดยตรง จึงง่ายต่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนที่พูดภาษากลาง แต่สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาไดนไตส่วนใหญ่จะเริ่มฝึกพหุภาษากลางที่โรงเรียน จึงเป็นเหตุให้เกิดความเข้าใจในภาษาน้อยกว่านักเรียนที่พูดภาษากลาง ผลก็คือมีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าตามมาด้วย ด้านนักเรียนที่พูดทั้งภาษามลายู ภาษากลาง ภาษาดีนไต นักเรียนกลุ่มนี้จะเป็นนักเรียนที่พหุภาษาและนักเรียนที่พูดภาษาดีนไต เป็นกลุ่มที่นักเรียนทั้งไทยพุทธ และไทยอิสลามอยู่รวมกันในชนบทเดียวกัน ทำให้นักเรียนไทยพุทธสามารถพหุภาษามลายูได้ และนักเรียนไทยอิสลามก็พูดภาษาไทยได้คล่องแคล่วกว่ากลุ่มนักเรียนไทยอิสลามล้วน ๆ จึงมีผลถึงความสามารถด้านการอ่านอยู่ในระดับกลางของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3. ผลการศึกษามีผลทางด้านถิ่นที่อยู่ที่มีผลต่อความสามารถด้านการอ่าน จากการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างถิ่นมีความสามารถในการอ่าน เรียงลำดับจากสูงไปหาต่ำคือชนชั้นดั่งนี้ นักเรียนในเขตเทศบาล ($\bar{X} = 15.4583$) นักเรียนเขตสุขาภิบาล ($\bar{X} = 14.0303$) นักเรียนในเขตชนบท ($\bar{X} = 12.4767$) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ปรากฏว่า นักเรียนในเขตเทศบาลมีความสามารถไม่แตกต่างกับนักเรียนเขตสุขาภิบาล ทำให้แย้งกับสมมุติฐานข้อ 2.1 แต่นักเรียนในเขตเทศบาลมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนในเขตชนบท ตรงตามสมมุติฐานข้อ 2.2 และนักเรียนในเขตสุขาภิบาลมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนในเขตชนบทตรงตามสมมุติฐานข้อ 2.3 การพิสูจน์สมมุติฐานด้านถิ่นที่อยู่ที่มีผลต่อความสามารถด้านการอ่านนี้ มีลักษณะใกล้เคียงกับงานวิจัยของ อุทัย แก้วขาว (อุทัย แก้วขาว 2515 : 89 - 95) ซึ่งศึกษาพบว่า เด็กในกรุงเทพฯ มีความสามารถสูงกว่าเด็กในชนบท ทั้งในด้านการสร้างความคิดรวบยอด ความเข้าใจในการอ่าน ความเร็ว และความถูกต้องในการอ่าน ทั้งนี้เพราะว่านักเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลมีสิ่ง

แวดล้อมกันต่าง ๆ ก็ว่านักเรียนในเขตชนบท เช่น สภาพโรงเรียนที่มีอุปกรณ์การเรียน การสอนที่ครบถ้วนกว่า และครูก็มีประสบการณ์การสอน ตลอดจนการปรับปรุงวิธีการสอนที่มี ลักษณะก้าวหน้ากว่าครูที่ไปสอนโรงเรียนในเขตชนบท ถ้าพิจารณาถึงขวัญและกำลังใจในการทำงาน ของครูแล้ว ครูในโรงเรียนเขตชนบทส่วนใหญ่ต้องเดินทางไปกลับจากบ้านพักถึงโรงเรียนค่อนข้างไกล เพราะสภาพชนบทในจังหวัดยะลาเป็นที่อยู่ของโจรผู้ร้ายหลายรูปแบบ ครูส่วนใหญ่ไม่มั่นใจในสวัสดิภาพ ของตนเอง ทำให้การทำงานได้ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ตลอดจนผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทางด้านการ จัดการศึกษาไม่สามารถให้ความเอาใจใส่ดูแลได้อย่างทั่วถึง สิ่งเหล่านี้ย่อมมีผลถึงการเรียนการสอน ในโรงเรียน ทำให้คุณภาพการศึกษาของนักเรียนต่ำกว่าเขตเทศบาลและเขตสุขภาพ

ในด้านความแตกต่างกันเกี่ยวกับการใช้แสงสว่างที่บ้าน ปรากฏว่า นักเรียนที่ใช้ไฟฟ้าที่บ้าน มีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ใช้ตะเกียงตรงตามสมมุติฐานข้อ 2.4 และนักเรียนที่อยู่ใน ถิ่นที่มีการคมนาคมสะดวกมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในถิ่นที่การคมนาคมไม่สะดวก ตรงตามสมมุติฐานข้อ 2.5 ทั้งนี้เพราะความสะดวกในด้านแสงสว่างและการคมนาคมเป็นส่วนหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นถึงสภาพความเจริญของท้องถิ่น การใช้แสงสว่างด้วยไฟฟ้าย่อมให้ความสะดวกในการ อ่านหนังสือและทำการบ้านของนักเรียน และความสะดวกด้านการคมนาคมก็เช่นเดียวกัน ย่อมส่งผลถึง การเดินทางจากบ้านไปโรงเรียน ทั้งของนักเรียนและครู แม้จะไม่ใช่ลักษณะที่โดดเด่นนัก แต่ก็ เป็น สิ่งที่สามารถชี้ให้เห็นถึงความสำคัญในเรื่องนี้ จึงสามารถสรุปจากความแตกต่างในด้านต่าง ๆ จะ เห็นได้ว่าสิ่งแวดล้อมทางบ้านถิ่นที่อยู่ของนักเรียนที่ต่ำกว่าและเป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยมากกว่า จะทำให้ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีสิ่งแวดล้อมทางบ้านและปัจจัยเอื้อต่อ การใช้ภาษาไทยน้อยกว่า ตรงตามสมมุติฐานข้อ 2.6 ทุกประการ

4. แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งได้นำไปทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2,023 คน มีคุณสมบัติสำคัญคือ คะแนนเฉลี่ย $(\bar{X}) = 17.06$ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน $(S.E.) \pm 4.73$ ดังนั้นจะมีช่วงคะแนน 12.33 - 21.79 สำหรับคะแนนเฉลี่ย $(\bar{X})$ ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดยะลา คือ 13.304 นับว่าอยู่ในระดับ

เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบมาตรฐานฉบับนี้ กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดยะลาที่ไค้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบคือ นักเรียนชายอิสลาม ($\bar{X} = 11.3883$) นักเรียนที่บิดาไม่จบ ป. 4 ($\bar{X} = 11.4688$) นักเรียนที่บิดาทำงานส่วนตัว ($\bar{X} = 10.500$) นักเรียนที่พูดภาษามลายูที่บ้าน ($\bar{X} = 11.8458$) นักเรียนที่พูดภาษามลายูกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้าน ($\bar{X} = 10.780$) สำหรับกลุ่มอื่น ๆ ไค้คะแนนในระดับเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1.1 ผู้บริหารควรให้ความสนใจ และเอาใจใส่ต่อสภาพการปฏิบัติงานของครูส่งเสริมให้มีการศึกษาค้นคว้า เพื่อหาวิธีการสอนภาษาไทยให้เหมาะสมตามสภาพของนักเรียนและท้องถิ่น

1.2 ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการสอนทักษะการใช้ภาษาไทย โดยการเชิญวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญให้การฝึกอบรมเพื่อครูจะได้นำหลักการและวิธีการไปปรับปรุงการสอนทักษะการใช้ภาษาไทยให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น

1.3 ควรมีการสำรวจเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาไทยระดับท้องถิ่น จัดรวบรวมและแบ่งประเภทของปัญหาค้นคว้า ๆ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนเพื่อปรับปรุงแก้ไขทั้งในระยะสั้นและระยะยาวตามที่เห็นสมควร

1.4 ควรวางแผนร่วมกันกับสถานศึกษาที่มีหน้าที่ผลิตครู คือ วิทยาลัยครูยะลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อให้การผลิตครูสอนภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น

1.5 โครงการผลิตตำรา แบบเรียน และหนังสืออ่านประกอบ สำหรับนักเรียน ควรคำนึงถึงลักษณะของหามและขัดกับความเชื่อทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวไทยอิสลาม

1.6 ควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อปรับปรุงห้องสมุด โรงเรียน ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ให้มีปริมาณและคุณภาพของหนังสือเหมาะสมกับนักเรียน และคนในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านให้กับนักเรียนและชาวบ้าน

1.7 ควรจัดให้มีศูนย์พัฒนาการสอนภาษาไทยในระดับอำเภอ เพื่อการศึกษา ค้นคว้า ปฏิบัติ หรือ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างครูสอนภาษาไทย เพื่อปรับปรุงวิธีสอนภาษาไทย ให้ได้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครู

2.1 ครูควรปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้กับนักเรียน ด้วยการแนะนำให้อ่านหนังสือที่เหมาะสมกับระดับความสามารถ ซึ่งให้เห็นความสำคัญและประโยชน์ที่พึงจะได้รับจากการอ่าน หรือ การศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง

2.2 ครูควรทราบถึงสภาพความแตกต่างของนักเรียนในท้องถิ่นด้านพัฒนาการทางภาษา และให้ความสนใจปรับปรุงการเรียนภาษาไทยของนักเรียนไทยอิสลามเป็นพิเศษ ปลูกฝังให้ฝึกฝนที่ดี และถูกต้องต่อการเรียนภาษาไทย ส่งเสริมให้รู้จักใช้ภาษาไทยสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ครูควรเรียนรู้ภาษามลายู เพื่อความสะดวกในการติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียน และชาวบ้านในท้องถิ่น เพราะเป็นทางหนึ่งที่สามารถเข้าถึงปัญหาส่วนตัวของนักเรียน และก่อให้เกิดความเข้าใจต่อกันในด้านการร่วมมือระหว่างบ้านกับโรงเรียน

2.4 ครูสอนภาษาไทยควรศึกษาวิธีสอนนักเรียนที่ใช้ภาษาสองภาษา (Bilingual) เพื่อนำมาปรับปรุงการสอนภาษาไทยกับนักเรียนไทยอิสลาม และรู้จักใช้หลักจิตวิทยาในการสอนภาษาไทย เช่น แรงจูงใจ การให้รางวัลและการลงโทษ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุถึงเป้าหมายที่วางไว้

2.5 ครูทุกคนในโรงเรียนควรถือว่าการสอนภาษาไทยให้นักเรียนเป็นภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบร่วมกัน มิได้เป็นหน้าที่เฉพาะของครูสอนภาษาไทยเพียงกลุ่มเดียว ดังนั้นเมื่อหมดข้อผิดพลาดบกพร่องในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนควรช่วยกันแก้ไขปรับปรุง

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

3.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนในจังหวัดปัตตานี นราธิวาส กับนักเรียนในจังหวัดยะลา เพราะภูมิหลังทางภาษาของนักเรียนทั้งสามจังหวัดนี้เหมือนกัน

3.2 การศึกษาเปรียบเทียบทักษะการใช้ภาษาทั้งสี่ด้าน คือ อ่าน พูด ฟัง เขียน ของนักเรียนในเขตการศึกษา 2 กับนักเรียนในภูมิภาคอื่น ๆ

3.3 ควรศึกษาการเฝ้าระวังทางภาษาคำนวณความรู้เชิงศัพท์ของนักเรียนไทยอิสลามที่เรียนในระดับต่างกัน

3.4 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถูกต้องในการอ่านออกเสียงกับความเข้าใจในเนื้อเรื่องพยานของนักเรียนไทยอิสลาม

3.5 ศึกษาความสามารถทางภาษาไทยของนักเรียน เปรียบเทียบจากตัวแปรใน ด้านต่าง ๆ ของครูผู้สอน เช่น เพศ วัย ประสบการณ์ด้านการสอน คุณวุฒิ ซึ่งส่งผลต่อความสามารถทางภาษาไทยของนักเรียนไทยอิสลาม

3.6 ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และพัฒนาการด้านภาษาของนักเรียนไทยอิสลามที่ใช้วิธีสอนและสื่อการสอนต่างกัน ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก้อ สวัสดิภาพมิชย์ การสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา โรงพิมพ์การศาสนา 2503, 199 หน้า
การวิจัย, กอง กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ "การทดสอบความรู้ทางภาษาไทยของ
นักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดภูเก็ต" การวิจัยการศึกษา 8 : 1 - 4
มกราคม 2505
- ขจักษ์ บุระพัฒน์ ปัญหาชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย เพรสพ็พยา 2515, 356 หน้า
จรรยา สุวรรณทัต และคนอื่น ๆ ผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษของเด็กไทยในระดับต่าง ๆ
โรงพิมพ์คุรุสภา 2519, 220 หน้า
- เจียมจิต ท้าวหาญ การส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน และความคงทนในการจำโดยใช้วิธี
นำเรื่องสามแบบ ปริชญานิพนธ์ ศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2522, 221 หน้า อักษรสำเนา
- ทองเคื่อน พันธมนาวิน ปัจจัยทางจิตสังคมกับความสันตักภาษาไทย สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 175 หน้า
- ทองเคื่อน ศาสตรภัทร การศึกษาเปรียบเทียบเด็กไทยเชื้อชาติไทย กับเด็กไทยเชื้อชาติจีน
เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่าน การรับรู้ทางสายตา และแบบฝึกให้
เหตุผลตามหลักอนุรักษของเพียร์เจต์ในระดับ ป.1 - 5 ปริชญานิพนธ์ ศ.ม. วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 156 หน้า อักษรสำเนา
- ประเทิน มหาจันทร์ การสอนอ่านเบื้องต้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน 2523,
326 หน้า
- ประยูร แจ่มจบ ประเภทและตำแหน่งของคำถามประกอบบทเรียนที่ส่งผลต่อความเข้าใจใน
การอ่าน และการจำเนื้อหาบทเรียนของนักเรียนในจังหวัดภูเก็ต ปริชญานิพนธ์ ศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 89 หน้า อักษรสำเนา

ปราณี สุทธิพงศ์ การศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพพื้นฐานทางสมองด้านภาษาและตัวเลขของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2510 ในภาคการศึกษา 1 ปริญฐานิพนธ์ กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 108 หน้า อักษรสำเนา

ปริญา เกื้อทูน การศึกษาเปรียบเทียบการอ่านโดยใจและไม่ใช้การฟังประกอบ ปริญฐานิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 67 หน้า อักษรสำเนา

เผยแพร่การศึกษา, กอง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ โครงการการพัฒนา
การศึกษาส่วนภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ กองเผยแพร่การศึกษา 2503, 776 หน้า

มลวิภา กมลพรวัฒนา การทดลองเพื่อการศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ปริญฐานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 31 หน้า อักษรสำเนา

นิพนทนา สุขเพ็ญ "การวิจัยการแผนการศึกษาแห่งชาติ อดีต - ปัจจุบัน" วารสารสภา
การศึกษาแห่งชาติ 4 : 24 - 25 เมษายน - พฤษภาคม 2520

มานิชญ์ บุญฐานุวัตร "ความก้าวหน้าทางการศึกษาของชาวไทยมุสลิมในเขตการศึกษา 2"
วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ 3 : 38 - 54 กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2525

รัตนา ศิริพานิช ความเข้าใจในการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ที่พูดภาษาไทยในพระนคร และภาษาแม่ในจังหวัดปัตตานี ปริญฐานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 138 หน้า พิมพ์คัด

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา โรงพิมพ์ทวีกิจการพิมพ์
2524, 289 หน้า

วนิดา ภัคธิชาติ การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้
แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ปริญฐานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2518, 32 หน้า อักษรสำเนา

วิภา มุตตามระ อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปริญฐานิพนธ์ ค.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2507, 62 หน้า พิมพ์คัด

ศศิธร ชันธิขรรณกุล พัฒนาการของความสามารถในการฟังและความสามารถในการอ่านของ
นักเรียนในระดับประถมศึกษา ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2520, 71 หน้า อักส่าเนา

สมพิศ ชังชมแก้ว ความสามารถในการอ่าน (Reading Comprehension) ของนักเรียน
ฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 ของวิทยาลัยครู 5 แห่งในนครหลวงกรุงเทพ
ธนบุรี ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 135 หน้า
อักส่าเนา

สุรัชย์ โพธิวิทย์ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งกีดขวางกับความสามารถในการอ่านของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2521, 106 หน้า อักส่าเนา

สุนัยรัตน์ ภิมรณนาม การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจอันเกิดจาก
การอ่านหนังสือที่ใช้สำนวนของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในชนบท กับหนังสือที่ผู้ใหญ่เขียน ระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519,
56 หน้า อักส่าเนา

สุวิธ แทนนั้น การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3
จากการเรียนด้วยบทเรียนที่มีตัวอักษร บทเรียนที่มีตัวอักษรประกอบด้วยภาพการ์ตูน
โครงร่างการ์ตูนของจริง และการ์ตูนของจริง ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2517, 48 หน้า อักส่าเนา

อำพล โอ่งเคสื้อบ ความวิตกกังวล ความสามารถในการอ่าน และลักษณะอื่นบางประการ
ของบุคลิกภาพ ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515,
245 หน้า อักส่าเนา

อุทัย แก้วขาว ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างความคิดรวบยอด และการอ่านของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515,
98 หน้า อักส่าเนา

เลียมพร จตุรธารง การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านบทความที่มีการจัดความคิด
รวมยอดของเนื้อเรื่องด้วยวิธีต่าง ๆ กับบทความที่ไม่ได้จัดความคิดรวมยอดของเนื้อเรื่อง
ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2521, 128 หน้า อักษรนา

Bacon, Francis. The Oxford Dictionary of Quotation. London, Oxford University, 1953. p. 27.

Bond, Guy L. and Tinker, Miles A. Reading Difficulties : their Diagnosis and Correction. New York, Appleton - Century - Crofts, Inc., 1957. 486 p.

Cronbach, Lee J., Essential of Psychological Testing. New York, Harper and Row, 1970. 752 p.

Ferguson, George A. Statistics in Psychology and Education. New York, McGraw - Hill Book Co., 1966. 446 p.

Gray, Lillian, and Dora, Reese. Teaching Children to Read. New York, The Ronald Press Co., 1957. 364 p.

Hafner, Lawrence E. and Hayden B. Jolly. Pattern of Teaching Reading in the Elementary School. New York, Macmillan, 1972. 447 p.

Hildreth, Gertrude. Teaching Reading. New York, Henry Hold and Co., 1958. 612 p.

Hilliard, G.H. Probable Types of Difficulties Underlying Low Score in Comprehension test. University of Iowa, 1934. 60 p.

Kirk, Roger E. Experimental Design : Procedure for the behavioral Sciences. Belmont, Brooks Cole Publishing Co., 1968. 557 p.

Kriedler, Chales W. "Reading as Skill, Structure and Communication," English Teaching. London, Oxford University, 1975. 270 p.

Miller, Lyle Z. Increasing Reading Efficiency. New York, Henry Holt and Co., Inc., 1965. 303 p.

Riden, Subil M. "The Effect of Enveronment on the Reading Ability of Eight - Year - Old Children," British Journal of Education. Psychology 27 : 225 - 226, November, 1957.

Russell, David H. Children Learn to Read. Boston, Ginn and Co., 1949. 362 p.

Strang, Ruth May. Problem in the Improvement of Reading. New York, McGraw - Hill, 1940. 480 p.

The World Book Encyclopedia. Chicago, Field Enterprises Education Corporation, 1969. 1816 p.

Tinker, Miles A. Teaching Elementary Reading. New York, Appleton - Century - Crofts, 1952. 351 p.

Wainwright, Gordon R. Rapid Reading Made Simple. Great Britain, W.H. Allen, Co. Ltd., 1972. 272 p.

Wheat, Thomas E. "An Analysis of Concept of Comprehension" Research in Education. Englewood Cliffs, N.J., Prentice Hall, 1974. 320 p.

Winner, D.J. Statistical Principles in Experimental Design. New York, McGraw - Hill Book Co., 1958. 678 p.

ពាក្យស្នើសុំ

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นลักษณะเกี่ยวข้องกับนักเรียนเอง และให้ตรงตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. นับถือศาสนา

☐ อิสลาม

☐ พุทธ

ตอนที่ 2 ภูมิหลังทั่วไปทางด้านภาษาของนักเรียน

3. ระดับการศึกษาของพ่อ

☐ ไม่จบ ป. 4

☐ จบ ป. 4

☐ จบ ป. 7 หรือเทียบเท่า

☐ จบ มศ. 3 หรือเทียบเท่า

☐ จบ มศ. 5 หรือเทียบเท่า

☐ จบระดับอนุปริญญา หรือเทียบเท่า

☐ จบระดับปริญญาตรี

☐ จบระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า

4. ระดับการศึกษาของแม่

- ☐ ไม่จบ ป. 4
- ☐ จบ ป. 4
- ☐ จบ ป. 7 หรือเทียบเท่า
- ☐ จบ มศ. 3 หรือเทียบเท่า
- ☐ จบ มศ. 5 หรือเทียบเท่า
- ☐ จบระดับอนุบาล หรือเทียบเท่า
- ☐ จบระดับประถมศึกษา
- ☐ จบระดับปริญญาโท หรือสูงกว่า

5. อาชีพของพ่อ

- ☐ รับราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจ
- ☐ ค้าขาย ทำธุรกิจเกี่ยวกับการค้า
- ☐ การเกษตร (ทำนา ทำสวน ทำไร่ ฯลฯ)
- ☐ ทำงานบริษัท (ระบุตำแหน่ง)
- ☐ ทำงานส่วนตัว (ระบุลักษณะงาน)
- ☐ รับจ้าง (ระบุลักษณะงาน)
- ☐ ไม่มีอาชีพ หรือถึงแก่กรรม
- ☐ อื่น ๆ คือ

6. อาชีพของแม่

- ☐ รับราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจ
- ☐ ค้าขาย ทำธุรกิจเกี่ยวกับการค้า
- ☐ การเกษตร (ทำนา ทำสวน ทำไร่ ฯลฯ)
- ☐ ทำงานบริษัท (ระบุตำแหน่ง)
- ☐ ทำงานส่วนตัว (ระบุลักษณะงาน)
- ☐ ไม่มีอาชีพ หรือถึงแก่กรรม
- ☐ อื่น ๆ คือ

7. ภาษาพูดที่บ้าน

- ☐ ภาษามลายู
- ☐ ภาษากลาง
- ☐ ภาษาถิ่นใต้
- ☐ ภาษามลายูและภาษากลาง
- ☐ ภาษามลายูและภาษาถิ่นใต้
- ☐ ภาษากลางและภาษาถิ่นใต้
- ☐ ภาษามลายู ภาษากลาง และภาษาถิ่นใต้

8. ภาษาที่ใช้พูดกับเพื่อนและบุคคลอื่นนอกบ้าน

- ☐ ภาษามลายู
- ☐ ภาษากลาง
- ☐ ภาษาถิ่นใต้
- ☐ ภาษามลายูและภาษากลาง
- ☐ ภาษามลายูและภาษาถิ่นใต้
- ☐ ภาษากลางและภาษาถิ่นใต้
- ☐ ภาษามลายู ภาษากลาง และภาษาถิ่นใต้

9. โอกาสในการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือท้ายข้อความ
แต่ละข้อ ให้ตรงตามสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

ตัวอย่างการตอบ

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๐) พูดโกหกใหญ่ใหญ่หลอเชื่ออยู่เสมอ					✓
๐๐) เชื่อฟังคำสั่งสอนของครูและพ่อแม่		✓			

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ช่วงเวลาพักได้อ่านหนังสือในห้องสมุดโรงเรียน					
2. พุทธศาสนาไทยไม่ชักทำให้ไม่กล้าถามครูในห้องเรียน					
3. ถูกเพื่อน ๆ ล้อเพราะพุทธศาสนาไทยไม่ชัก					
4. พุทธศาสนาอยู่ในชีวิตประจำวัน					
5. พุทธศาสนาไทยในชีวิตประจำวัน					
6. มั่นใจว่าพุทธศาสนาไทยได้ถูกต้องชัดเจน					
7. สิ่งวิทยุสารศาสนาไทยได้รู้เรื่อง					
8. สิ่งวิทยุรายการศาสนาไทย					
9. ขณะที่อยู่บ้านมีเวลาอ่านหนังสือและบททวนวิชาต่าง ๆ					
10. ทุกคนที่บ้านพูดภาษาไทยได้ดี					
11. พ่อแม่ เกื้อหนุนให้อ่านหนังสือและทำการบ้าน					
12. พ่อแม่ยินดีให้เงินซื้อหนังสือและอุปกรณ์การเรียน					
13. พ่อแม่ซื้อหนังสือมาให้ที่อ่านที่บ้าน					

ตอนที่ 3 ภูมิหลังทั่วไปทางด้านถิ่นที่อยู่อาศัย

คำชี้แจง ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่มีลักษณะเกี่ยวกับนักเรียนเอง
ให้ตรงตามสภาพความเป็นจริง

10. บ้านของนักเรียนอยู่ในเขต

☐ เขตเทศบาล

☐ เขตสุขาภิบาล

☐ เขตชนบท

11. การใช้แสงสว่างที่บ้านของนักเรียน

☐ ไฟฟ้า

☐ ตะเกียง

12. การคมนาคมจากบ้านของนักเรียนไปยังตัวจังหวัดยะลา

☐ สะดวก

☐ ไม่สะดวก

13. สิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยของนักเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือท้ายข้อความ
แต่ละข้อ ให้ตรงตามสภาพความเป็นจริง

ตัวอย่างการตอบ

ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
๐) พ่อแม่คอยการให้นักเรียนเป็นคนดี		✓			
๐๐) ชอบชวนให้ลูกไปโรงเรียน				✓	

ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. ความสะดวกด้านสถานที่ทำการบ้าน หรืออ่านหนังสือ					
2. มีเสียงรบกวนเวลาทำการบ้านหรือ อ่านหนังสือ					
3. ความสะดวกด้านแสงสว่างในเวลา กลางคืนเพื่ออ่านหนังสือหรือทำการบ้าน					
4. ความสะดวกในการเดินทางจากบ้านไป โรงเรียน					
5. ใกล้บ้านมีร้านขายหนังสือหรืออุปกรณ์ การเรียน					
6. บ้านอยู่ใกล้กับห้องสมุดประชาชนหรือที่ อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน					
7. ความสะดวกในการส่งจดหมายหรือ โทรเลข					

การศึกษานิสัยทางการอ่านและถิ่นที่อยู่ซึ่งสอดคล้องความสามารถ
ด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดยะลา

บทคัดย่อ
ของ
ประยงค์ อุบลรัตน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
พฤศจิกายน 2525

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาภูมิหลังทางภาษาและถิ่นที่อยู่ซึ่งผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดยะลา กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้จำนวน 408 คน การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถิติที่ใช้ คือ

t - test, F - test และ Studentized q - Statistic แบบ Newman - Keuls

ผลของการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนไทยพุทธมีโอกาสใช้ภาษาไทยมากกว่านักเรียนไทยอิสลาม และนักเรียนที่มีถิ่นที่อยู่ต่างกันนั้น นักเรียนในเขตเทศบาล และนักเรียนในเขตสุขาภิบาล มีสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนทั้งสองเขตนี้มีสิ่งแวดล้อมทางบ้านที่เป็นปัจจัยเอื้อต่อการใช้ภาษาไทยมากกว่านักเรียนในเขตชนบท

ด้านความสามารถในการอ่าน ผลจากการทดสอบแสดงว่านักเรียนหญิงมีความสามารถมากกว่านักเรียนชาย นักเรียนไทยพุทธมีความสามารถในการอ่านมากกว่านักเรียนไทยอิสลาม และการศึกษาของบิดามารดามีผลต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียน คือ นักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาสูงจะมีความสามารถในการอ่านมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาค่ำ การอาชีพของบิดามารดา ปรากฏว่านักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพรับราชการมีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพอื่น ๆ ส่วนนักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพการเกษตรมีความสามารถในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำอย่างเห็นได้ชัด ส่วนระดับภาษาที่นักเรียนใช้พูดที่บ้านและภาษาที่ใช้พูดกับเพื่อนหรือบุคคลอื่นนอกบ้าน ปรากฏว่านักเรียนที่พูดภาษากลางมีความสามารถในการอ่านมากที่สุด และนักเรียนที่พูดภาษามลายูมีความสามารถในการอ่านน้อยที่สุด

ด้านถิ่นที่อยู่ซึ่งผลต่อความสามารถในการอ่านนั้น ปรากฏว่านักเรียนในเขตเทศบาล และนักเรียนเขตสุขาภิบาล มีความสามารถไม่ต่างกัน แต่นักเรียนทั้งสองเขตนี้มีความสามารถในการอ่านมากกว่านักเรียนในเขตชนบท นักเรียนที่ใช้ไฟฟ้าที่บ้านมีความสามารถในการอ่านมากกว่านักเรียนที่ใช้ตะเกียง และนักเรียนที่อยู่ในถิ่นที่มีการคมนาคมสะดวกมีความสามารถในการอ่านมากกว่านักเรียนที่อยู่ในถิ่นที่การคมนาคมไม่สะดวก

A STUDY OF LANGUAGE AND RESIDENCE BACKGROUND
INFLUENCING READING COMPREHENSION ABILITY
OF PRATOM 6 STUDENTS IN YALA

AN ABSTRACT

BY

PRAYONG UPATHAM

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

November 1982

The purpose of this study was to investigate the language and residential location backgrounds that influence the reading comprehension ability of Pratomsuksa 6 students in Yala province. The total population of 408 upper primary students was chosen by Stratified Random Sampling. Questionnaires developed by the researcher and the Reading Comprehension Test of The Educational and Psychological Test Bureau at Srinakarinwirote University Prasarnmitr were used to collect the data. T - test, F - test and Newman-Keuls' Studentized q - statistics were also included in the data analysis process.

The results of the study showed that Thai Buddhist students had significantly greater opportunities to use the Thai Language than Thai Muslim students in the province. With respect to students of different residential location the results showed that those students who had similar home environments, whether they lived in metropolitan area (Yala city) or district towns have similar abilities in the use of the Thai Language. However, the results also showed that the students who lived in either metropolitan areas or district towns did have much more opportunity to use the Thai Language than the students who live in rural areas.

With respect to ability in reading comprehension, the study results showed that female students demonstrated higher reading comprehension than male students. Also Thai Buddhist students showed greater reading ability than Thai Muslim students.

Parents' educational background appeared to have a pronounced effect on students' ability in reading comprehension. Students who

were children of higher level educated parents ranked higher in reading comprehension than those of lower level educated parents. With respect to parents' occupations, those students whose parents were government officials showed higher ability in reading comprehension than those whose parents were in other occupations. Students whose parents were in agricultural - occupations showed significantly lower than other occupations.

In terms of the ability to use the Thai Language, whether at home or out in society, with neighbors or others, the study showed that those students who speak the Central Thai Dialect also have the most ability in reading comprehension, and those who speak the local Malay Dialect had the least.

The study showed that residential location had a direct, but limited influence on reading ability. It demonstrated that students who live in metropolitan areas and district towns had no different reading ability but the students in both categories had considerably more ability than those who lived in rural areas. Students whose houses are equipped with electricity showed greater reading ability than those who used oil lamps. Also, students who had access to convenient communication gained more in reading ability than those who live in areas of limited communication.